

Psalm. I, 206, 1. Pax perfecta haberi nequit in hac vita, *ibid.*

4 Pax eterna seu beatitudo caelestis. Pax caelestis Jerusalem esse inquirenda, *Psalm.* I, 206, 1. Pax et felicitas plena esse nequit, nisi semper duret, *XII*, 439, 2. Pax et suavitas regni caelestis quanta, *XI*, 370, 1, 2 et seqq. (*Vide* BEATITUDO, CAELUM, GLORIA CAELESTIS).

PAXILLUM. Per paxillum intelligitur modica firmilas, symbolice principes et magistratus e gente Judaica, *IV*, 224, 1, 2; *XIV*, 479, 1. Paxillus est imago Eliac, *m. XI*, 344, 1.

PECCARE, PECCATOR, PECCATUM.

CAPUT PRIMUM.

DEFINITIO, NATURA PECCATI, ET QUOTUPLICI SENSU VOX peccati IN SCRIPTURIS ACCIPIATUR.

1° Peccatum quid sit, *XXI*, 412, 2. Peccatum idem est quod opus malum, *XX*, 51, 2. Peccatum est obliquitas et iniquitas, *V*, 22, 1, 2. Peccatum a magis quid quam iniquitas, *XX*, 530, 2 et seq.: *Si confiteamur peccata nostra, fidelis est et iustus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate; 567, 1: Omnis qui facit peccatum, et iniquitatem facit, et peccatum est iniquitas (Vide* INIQUITAS). Peccator omnis quomodo dicatur pravariator, *Psalm.* II, 326, 2: *Pravariantes reputant omnes peccatores terrae. In peccato est aversio a Deo Deique lege et conversio ad prosperitatem bonorum temporalium, V*, 53, 2: *Aversio parvulorum interficiet eos, et prosperitas stultorum perdet illos. Peccatum est error vitae et morum, XX*, 424, 1, 2. Peccatum et delictum quomodo differant, *II*, 43, 1. Peccatum est quod scienter fit, delictum quod ignoranter, quod probatur multis rationibus, *ibid.* et 2. Peccati et delicti triplicis discrimen ex Hebraeis et Patribus; saepe pro eodem accipiuntur, *XVIII*, 600, 1: *Et vos, cum essetis mortui delictis et peccatis vestris. Peccatum et delictum differunt in Scriptura quoad victimas pro illis offerendas, IX*, 252, 2; *X*, 47, 2: *Dux species difficiles et periculosae mihi apparuerunt: difficile exivit negotians a negligentia, et non iustificabitur campo a peccatis laborum. Peccare dicitur quasi, ellicare, V*, 425, 1. Peccatum vocatur in Scriptura mendacium, quia omnia peccatum est mendacium practicum, *XIV*, 300, 1. Peccatum primum in pueris, ut plurimum est mendacium, *Psalm.* I, 373, 2: *Alienati sunt peccatores a tuba, erraverunt ab utero, locuti sunt falsa. Peccati propria descriptio, XIV*, 205, 1. Peccator duplicem sustinet personam, *I*, 34, 2.

2° Peccati natura. Peccatum non est animae substantia et forma, ut blasphemata Illyricus, *XVIII*, 455, 1: *Eum qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit. Peccatum est privatio boni, XIII*, 605, 2: *Quoniam convertistis in amaritudinem iudicium, et fructum iustitiae in absinthium. Qui*

izelamini in nihilo, qui dicitis: Numquid in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua? Peccatum est privatio entis, V, 307, 1. Peccatum omne aque est peccatum in omni tempore et circumstantia, *IX*, 454, 2: *Nemini mandavit impie agere, et nemini dedit spatium peccandi.*

3° Quotuplici sensu vox peccati in Scriptura accipitur, *I*, 28, 2. Peccatum in Scriptura tripliciter sumitur, pro peccato proprie dicto, pro peccati peccati, pro hostia pro peccato, *XIII*, 338, 2: *Peccata populi mei comedent, et ad iniquitatem eorum subleventur animas eorum. Peccata populi quomodo dicantur sacerdotes comedere, II*, 41, 1. Tripliciter peccata populi comedunt, *XIII*, 338, 2. Peccatum in Scriptura saepe sumitur pro hostia quo pro peccati expiatione offertur, *V*, 412, 2; *442, 2; IX*, 120, 2; *XIV*, 212, 1; *XVIII*, 28, 1; *130, 1: Deus Filium suum mittens, in similitudinem carnis peccati, et de peccato damnavit peccatum in carne; 455, 1: Eum qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit. XIX*, 450, 2: *Sic et Christus semel oblatus est ad multorum exhaurienti peccata; secundo sine peccato apparet expectantibus se in salutem. Peccata sunt morborum et omnis verumnae occasio, et inde haec pro illis capiuntur, XI*, 629, 1: *Vere languores nostros ipse tulit, et iniquitates nostras: ipsi portavit. Peccatum aliquando est quasi persona habens artem peccandi, XVIII*, 121, 2: *Peccatum, occasione accepta per mandatum, seducit me, et per illud occidit.... Peccatum ut apparet peccatum, per bonum operatum est mihi mortem; ut fiat supra modum peccans peccatum per mandatum. Peccatum Adae et omnia ex illo secuta, vocantur vetustas, XVIII*, 202, 2: *Nolite conformari huic saeculo, sed reformamini in novitate sensus vestri. Peccatorum manus quid, Psalm.* I, 224, 2: *Non veniat mihi pes superbiae, et manus peccatoris non moveat me. Dies peccatorum qui dicantur, IX*, 516, 1: *Homo sapiens in diebus metuet, et in diebus delictorum attendet ab inertia.*

4° Peccati varia emblemata, *XIV*, 449, 2.

CAPUT SECUNDUM.

DE PECCATI SUBJECTO ET CONDITIONIBUS AD PECCANDUM REQUISITIS.

1° Peccatores sunt omnes, et peccato obnoxii, *XV*, 192, 2; *XVIII*, 73, 2: *Omnes enim peccaverunt, et egeni gloria Dei; XX*, 135, 2: *In multis enim offendimus omnes; 527, 1; 528, 2: Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est; 531, 1. Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, et verbum eius non est in nobis; 687, 2. A peccato nemo est immunis, XVI*, 433, 2: *Cum ergo perseverarent interrogantes eum, erexit se (Jesus) et dixit eis: Qui sine peccato est ven-*

trum, primus in illam lapidem mittat. A peccato nemo mundus, quo sensu, VI, 56, 2: *Quis potest dicere: Abundum est cor meum, purus sum a peccato? Nec sine eo diu vivere quis potest, ibid.* Peccatores sumus ab utero, *Job*, 345, 2. Mortalia omnia nemo vitare potest, sine Dei gratia, *XX*, 687, 2: *Ei autem qui potens est vos conservare sine peccato et constituere ante conspectum gloriae suae immaculatos.... soli Deo Salvatori nostro.... gloria et magnificentia. Peccata etiam post remissionem molestant, Job*, 255, 1: *Si peccavi, et ad horam pepercisti mihi, cur ab iniquitate mea mundum me esse non pateris? Peccandi necessitas hominem humiliat et eum semper pavida reddidit, 32, 1: Haque, charissimi mei.... cum metu et tremore vestram salutem operamini.*

2° Peccatum, ut peccatum sit, debet esse voluntarium, *XV*, 352, 1: *Non quod intrat in os coinguit hominem, sed quod procedit ex ore, hoc coinguit hominem, XX*, 57, 1: *Deinde concupiscentia, cum conceperit, parit peccatum. Si voluntarium non sit, non est peccatum, XVIII*, 120, 1. In nos dominari nequit nisi non sponte et addictimus, *112, 1; 143, 1: Peccatum enim vobis non dominabitur: non enim sub lege estis, sed sub gratia. Peccatum, dum peccamus, nobis intrinsecus est, XVIII*, 81, 1. Peccatum quadrupliciter consummatum, *XX*, 62, 4, 2: *Peccatum vero, cum consummatum fuerit, generat mortem.*

An ante legem erat quidem peccatum actuale in mundo, sed non imputabatur ad penam mortis, *XVIII*, 101, 1: *Usque ad legem enim peccatum erat in mundo; peccatum autem non imputabatur, cum lex non esset. Per legem magis auctum, 404, 2: *Lex autem subintravit abundare delictum.**

N. B. Peccatum dividitur primum tum in originale tum in actuale.

CAPUT TERTIUM.

DE PECCATO ORIGINALI.

1° Peccatum originale quid sit et in quo consistat. Peccatum originale non est tetra vel mala substantia, ut delirat Illyricus, *I*, 434, 2: *Videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, penitit eum quod hominem fecisset in terra; XVIII*, 443, 2: *Licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur: tamen is, qui intus est, renovatur de die in diem. Non est, ut vult Calvinus, morbida qualitas in anima existens, et perpetuo prava desideria excitans, XX*, 55, 1. Non consistit in concupiscentia, sed in morali aversione a Deo, *XVIII*, 130, 1: *Nititur ergo damnationis est is qui sunt in Christo Jesu. Peccatum originale sicut actuale est duplex: actuale et habituale, 99, 2. Est nobis voluntarium voluntate aliena, 100, 1. Est nobis proprium et inherens,*

450, 2. Peccatum originale per monstrum symbolice intelligitur, *XIV*, 517, 1.

2° Peccati originalis existentia in omnibus hominibus asseritur. Peccatum originale contra Pelagianos astruitur, *XV*, 212, 2. Originale peccatum habent omnes, *XX*, 527, 1. Electis et reprobis commune est, *X*, 352, 1: *Va valde; viri impii, qui dereliquistis legem Altissimi! Et si nati fueritis, in maledictione nescimini; et si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra. Peccatum originale omnes necessario trahunt ab Adam, nisi praevenerint, XVIII*, 100, 2: *Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, et per peccatum mors, et ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. In eo omnes nascimur, XVI*, 23, 2. Id ex Adam trahunt parvuli et quidem omnes, *X*, 325, 1; *XVIII*, 98, 4; *101, 1.*

3° Quomodo contrahatur. Peccatum originale ex Adam trahimus, non tamen ratione particulae aliquis carnis ex eo decido, *XV*, 354, 1. Quomodo id in Adam omnis anima contraxerit, *XIX*, 415, 1. Quae fuerit radix peccati originalis, *ibid.* Peccatum originale transfunditur et contrahitur per generationem opera viri, *XIV*, 517, 2; *XVI*, 23, 1; *XVIII*, 32, 1; *64, 2. Peccatum originale non propagatione, sed imitatione tantum in posteris transisse. haereticum est, XVIII*, 32; *97, 1. Radix peccati originalis non fuit in Christo, XIX*, 415, 1.

4° Peccatum originale quanto mala pepererit, *IX*, 690, 1: *A muliere initium factum est peccati, et per illam omnes moriuntur. Est causa omnium peccatorum et malorum, XVI*, 458, 4: *Et interrogaverunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccavit, hie, aut parentes eius, ut caecus nasceretur? Peccatum originale cur vocetur jugum, X*, 324, 2: *Jugum grave super filios Adam, a die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulture, in matrem omnium. Per peccatum accensus est liquor animalium erga hominem et hominis in illa dominium, IX*, 477, 1: *Posuit timorem illius super omnem carnem, et dominatus est bestiarum et volatilitum.*

CAPUT QUARTUM.

DE PECCATO ACTUALI.

Peccata actualia maxime distinguuntur et dividuntur ratione causarum quibus procedunt; ratione gravitatis, ratione objecti, et praceptorum, quibus opponuntur, et ratione modi.

ARTICULUS PRIMUS.

QUE SINT PECCATI ORIGO, CAUSAE ET OCCASIONES.

1° Peccati non est auctor Deus, *VI*, 5, 1, 2; *IX*, 446, 2: *Non dicitur: Ille me implanavit; non enim necessarii sunt ei homines impii; XVIII*, 167, 1; *XX*, 51, 1: *Nemo, cum tentatur, dicit, quoniam a Deo tentatur; Deus enim tentator malorum*

fundis clamavi ad te Domine; Domine, exaudi vocem meam.

6° Peccatum est universi perturbatio, X, 331, 2. Dissolvit harmoniam totius universi, id probatur eundo per opera sex dierum, I, 135, 4: Tactus dolore cordis intrinsecus: Delebo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terra, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres calsi: *penitent enim me fecisse eos. Tollit perfectionem universi, Job, 608, 1: Numquid non perditio est iniquo, et alienatio operantibus injustitiam? Turbat totum universum, et omnia inficit et inducit omnium rerum confusionem, XII, 546, 1; Job, 608, 1. Peccatum caelum terraque inquinat, XIX, 520, 1. Peccata polluunt terram, II, 118, 2. Nec polluamini in omnibus his quibus contaminata sunt universae gentes quas ego eficiam ante conspectum vestrum, et quibus polluta est terra.*

II. PECCATI MORTALIS GRAVITAS RESPECTU PECCATORIS. — 1° Peccatum est voluntaria caecitas, XII, 24, 1, 2: 588, 1, 2. Peccatum suam caecitatem non advertit, 588, 1, 2: *Et extendam rete meum super eum, et capiatur in sagena mea; et adducam eum in Babylonem in terram Chaldaeorum: et ipsam non videbit, ibique morietur. Peccator fingit se a Deo non videri, sed in tenebris esse, IX, 607, 1: Tenebrae circumdant me, et parietes cooperiunt me, et nemo circumspicit me: quem veros? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. Et non intelligit, quoniam omnia videt oculus illius. Ei peccati mortaliter occidit ad justitiam, XII, 127, 1: Occidit et sol, cum adhuc esset dies. Peccator agit in tenebris vitiorum et errorum, XVI, 50, 2: Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent. Dormit in tenebris, XVIII, 654, 2: Propter quod dicit: Surge, qui dormis, et eurge a mortuis, et illuminabit te Christus. Peccatum tenebris comparatur, XVI, 302, 1: Et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehendunt. Peccati et tenebrarum analogiae quinque, XX, 525, 1, 2: Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur. Peccatum tenebras menti offundit, Job, 140, 1: Per diem incurrent tenebras, et quasi in nocte se palpabunt in meritis. Peccatum amat tenebras, XVIII, 226, 2: Nox praecessit, dies autem appropinquavit. Abijcimus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis; 653, 2: Eratis enim aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino. Peccatum est summa animae eclipsis, IX, 498, 2. Peccato homo adsciscit sibi errores et tenebras, 347, 2. Peccatores caeci et in tenebris ambulantes, Job, 139, 2; 295, 4: Palpabant quasi in tenebris; et non in luce, et errare eos faciet quasi ebrios; 387, 1: Nomen lux impij extinguetur, nec splendet flamma ignis ejus? Lux obtenebrescet in tabernaculo illius, et lucerna, quae super eum est, extinguetur? 556, 2. Peccatores sunt luci rebelles, 499, 2; 501, 4; 503, 4, 2: Ipsi fuerunt rebelles lumini, nescierunt*

vias ejus, nec reversi sunt per semitas ejus. *Mox primo consurgit homicida, interficit egenum et pauperem: per noctem vero erit quasi fur. Oculis adulteri observat caliginem, dicens: Non me videbit oculus, et operiet vultum suum. Perfidus in tenebris domos sicut in die condiderant sibi, et ignoraverunt lucem. Ob absentiam Christi putant se posse impune peccare, sed decipiuntur, V, 194, 1: Veni, inebriemus uberibus, fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies. Non est enim vir in domo sua, abiit via longissima. Saeculum pecunia secum tulit, in die plena lux reversurus est in domum suam.*

2° Peccatum est summa stultitia, X, 35, 2; XIII, 310, 1: *Et nunc revelabo stultitiam ejus in oculis amatorum ejus: et vir non eruet eam de manu mea; XVI, 207, 2 et seq. Peccator in Scriptura vocatur stultus, XIV, 496, 2. Peccator videtur non habere cor, XIII, 385, 1: Et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cor. Peccator vere sensu parvulus est, XV, 405, 2. Quomodo non intelligit quae operetur, XVIII, 423, 2: Quod enim operor, non intelligo. Non advertens quo eat, in Jona fugiente representatur, XIV, 28, 2. Peccator parvo pretio Deum amittit et vendit, XIV, 493, 2: Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos. Peccatores cum Esau vendunt villi esca jus ad caelestem gloriam, I, 269, 2. Peccatorum securitas stulta, IX, 475, 2: Ne dixeris: Peccavi, et quid mihi accidit triste?*

3° Peccatum est vanitas et nihil. Est vanitas quadrupliciter, XII, 26, 1. Peccatum est nihil quare, XVI, 299, 2. Peccatum vocatur nihil, et peccatorum ducit ad nihil, XIII, 605, 2. Peccator letatur in rebus nihil, ob septem rationes, ibid. Peccatores cur vocentur nugae et nugaces, XIV, 309, 1. Peccator quam inania consecetur, XIII, 327, 1. Edit fructum mendacis, 423, 1: *Arastis impietatem, iniquitatem messuistis, comedistis frugem mendacis. Peccator araneae pulchre assimilatur, Psalm, I, 253, 1: Propter iniquitatem corripuisti hominem. Et tabesce fecisti sicut araneam animam ejus, verumtamen vane contristatur omnis homo. Peccator per usuras et fraudes parans sibi opes praebendas et dignitates, telas araneorum sibi textit, XIII, 394, 1.*

4° Peccatum est summa insolentia. Peccator inverecundus est, audeus peccare in conspectu Dei viventis et videntis, XVI, 210, 1. Peccare in caelum quid sit, 209, 2 et seqq.: *Pater, peccavi in caelum et coram te. Peccator se ad peccandum fit animosus, IX, 81, 1: Timor Domini expellit peccatum; nam qui sine timore est, non poterit justifiari: iracundia enim animositatis illius, subversio illius est.*

III. PECCATORUM QUORUNDAM MAJOR GRAVITAS ET ENORMITAS. — 1° Peccata in caelum clamantia quae sint, XI, 155, 1. Expectavi ut pateret iudicium, et ecce iniquitas; et justitiam, et ecce clamor. Sunt peccata quatuor in caelum clamantia,

parricidium, peccatum sodomiticum, merces operatorum defraudata, oppressio viduarum, pupillorum et pauperum, I, 149, 1: *Dixitque (Deus) ad eum (Cain): Quid fecisti? Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Cur peccata quaedam in Scriptura clamor vocentur, Job, 498, 2: De civitatibus fecerunt viros genere, et animi vulneratorum clamavit, et Deus inultum abire non patitur. Peccata quomodo clament in caelum, XI, 695, 2: Multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te, et peccata nostra responderunt nobis, quia scelera nostra nobiscum, et iniquitates nostras cognovimus; XIV, 28, 2: Surge, et vade in Niniven, civitatem grandem, et praedica in ea: quia ascendit malitia ejus coram me.*

2° Peccatum in Spiritum sanctum quomodo sit. Peccatum in Spiritum sanctum et peccatum ad mortem quod sit; haec vix remittuntur, XIX, 401, 2: *Impossibile est enim eos, qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum ecclesiae, et participes facti sunt Spiritus sancti, gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque saeculi venturi, et prolapsi sunt, rursus renovari ad penitentiam. Peccata in Spiritum sanctum sex sunt, XV, 307, 1: Ideo dico vobis: Omne peccatum et blasphemia remittitur homini: Spiritus autem blasphemia non remittitur. Et quicumque dixerit verbum contra Filium hominis, remittetur ei; qui autem dixerit contra Spiritum sanctum, non remittetur ei, neque in hoc saeculo, neque in futuro. Quod peccatum sit irremissibile, IX, 447, 1. Peccatum ad mortem quid sit, XX, 617, 2; 618, 1, 2: Est peccatum ad mortem, non pro illo dico ut roget quis. Cur dicatur ad mortem, 619, 1. Peccatores quidam nec in hoc nec in futuro saeculo absolvantur, XV, 306, 2. Quomodo in peccato suo mortui sunt Pharisaei, XVI, 440, 2: Ecce vado, et quaretis me, et in peccato vestro moriemini.*

3° Peccata sacerdotum. Peccata sacerdotum graviora sunt quam saecularium, Job, 401, 2. Peccata sacerdotum praesertim in templo commissa, an sint abominatio desolationis futura, XIII, 431, 2 (Vide CLERICUS, ECCLESIASTICUS, SACERDOS).

4° Peccatum per relapsum et consuetudinem roboratum. Primo. Peccator relapsus quam sit abominabilis, VI, 244, 2: *Stetit canis qui revertitur ad vomitum suum, sic imprudens, qui iterat stultitiam suam. Ad peccata dimissa redeunt similes sunt canibus ad vomitum redeuntibus, XX, 468, 2: Si enim resurgentes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri et Salvatoris Jesu Christi, his rursus implicati superantur, facta sunt eis posteriora deteriora prioribus.... Contigit enim eis illud proverbium: Canis reversus ad suum vomitum, et: Sus lota in volutabro luti. Peccator ad vomitum rediens abominatio est Deo, IX, 380, 2: In oculis suis lacrymabitur inimicus; et si invenit tempus, non satiabitur sanguine. Non est iterandum, LX, 227, 4; 228, 4: Neque alliges du-*

plexia peccata: nec enim in uno eris immunis.... Ne dicas: In multitudine munerum meorum respiciet Deus, et offerente me Deo altissimo, numerum meo suscipiet. Peccatores graves, etsi conversi, mox tamen relabuntur, V, 378, 1: *Justitia custodit innocentem viam; impietas autem peccatorem supplantat.*

Secundo. Peccatum consuetudinis. Peccati actus propensionem producit, IX, 347, 1, 2: *Error et tenebrae peccatoribus concretae sunt; qui autem exultant in malis, consenescent in malo. Peccatum quinsupplet acceptum, hominem ad peccandum inclinat, X, 28, 1: Leo exactioni insidiatur semper: sic peccata operantibus iniquitates. Qui peccatum peccato adjiciat, IX, 562, 1: Fili, peccasti, non adiacias iterum; sed et de pristinis deboratur fructus et insensibilitas, VI, 214, 1, 2: Et dices: Verberaverunt me, sed non dolui; traxerunt me, et ego non sensi: quando evigilabo, et rursus vira reperiam? Peccati consuetudo renorsum consuetudine tollit, XVIII, 638, 1: Qui desperantes, semelipsum tradiderunt impudicitiae, in operationem immunditiae omnis, in avaritiam. Peccatoris habitus insensibilitas, XII, 36, 1: Et dixerit: Absque peccato et innocens ego sum: et propterea avertetur furor tuus a me. Ecce ego iudicio commendam te, cum: quo dixeris: Non peccavi. Quam vitis facta est nimis, iterans vias tuas? Peccatorum lectus et lectuli quales, II, 402, 1; VII, 606, 1. Peccandi consuetudo est profundum, et quasi centrum ob quatuor analogias, V, 561, 2; 561, 1, 2: Impius, cum in profundum venerit peccatorum, contemnit: sed sequitur eum ignominia et opprobrium. Peccatis assueti quam aegre ab his avellantur, XIII, 419, 2: Ephraim vitula docta diligerit vitrum, et ego transivi super pulchritudinem colli ejus: ascendam super Ephraim, arabi Judas, confringet sibi sulcos Jacob. Peccata ex consuetudine amissa, curata difficillima, Job, 388, 1: *Immisit enim in rete pedes suos, et in maculis ejus ambulat. Peccator habitatus, consuetudinarius est velut paralyticus, XVI, 374, 1: Erat autem quidam homo ibi, triginta et octo annos habens in infirmitate sua. Et velut Lazarus quatuordecim mortuus, 488, 1: Venit itaque Jesus, et invenit eum quatuordecim dies jam in monumento habentem; 494, 2: Dicit ei Martha, soror ejus qui fuerat mortuus: Domine, jam facte, quatuordecim est enim. Peccatores graves et habitati aegre convertuntur et salvantur, IX, 211, 1: Quam angusta et arcta via est, quae ducit ad vitam, et pauci sunt qui inveniunt eam! XIX, 401, 2 (Vide CONSUETUDO).**

5° Peccatum sua peccata defendentium aut negantium. Peccatum non agnoscens, sed defendens, in eo se affirmat, VI, 364, 2 et seqq.: *Qui abscondit scelera sua, non dirigetur. Cum peccator sua peccata defendente, Deus non potest ambulare, XIII, 559, 1: Numquid ambulabunt duo pariter, sine*

convenit eis? Peccator semper se excusat aliorum exemplo. X. 158. 2. Peccatum negans, dupliciter quasi peccat. IX, 547. 1. *Quam bonum est corripere manifestare penitentiam! Sic enim effugies voluntarium peccatum.* Peccator cum risu et gaudio narrans peccata sua, odio se exponit. X, 35, 2. *Narratio peccantium odiosa, et risus illorum in deliciis peccati.* Peccatorum risus Sardonicus. XII, 73, 2.

6° *Peccatum ebullitionis, obdurationis et execrationis.* Peccatoris obstinati descriptio et impietas. V, 561, 1 et seq. Ejus cecitas. *ibid.* Ejus obdurationis. 562, 1. Fit infans et probrum cœli et terræ. *ibid.* Ejus impoenitentia. *ibid.* 2. Pudore jam proterito in malum obduratur. XVI, 531, 2. Peccator obstinati mystice sunt. *Ethiopes*. XIV, 292, 2. Peccator obstinatus ardens affectu pravo non quiescit, dum aliquid peccatum admittat. IX, 604, 1, 2. *Anima calida quasi ignis ardens, non exstinguetur donec aliquid glutat.* Peccatores obstinati mores inlolios difficile relinquunt. XII, 417, 1, 2. *Si mutare potest. *Ethiops* pellem suam, aut pardus varietates suas, et vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum.* Peccator aspici surdis similis. *Psalm.* I, 373, 2; 374, 1: *Furor illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidae surdae, et obturantis aures suas. Quæ non exaudiet vocem incantantis. et venefici incantantis sapienter.* Peccator sonet satius quam esse in statu continuo peccati. XVIII, 304, 1. In peccati statu manens, per pietatis opera Dei iram placare non potest. VI, 122, 1, 2. *Hostia impiorum abominabiles, quia offeruntur ex scelere.* Peccator quomodo a Deo indretur. XVIII, 167, 2: *Ergo cuius vult miseretur, et quem vult indurat.* Peccatoris execrati mala. *Psalm.* I, 56, 2: *Non est Deus in conspectu ejus: iniquitate sunt via illius in omni tempore.* Sæpe justo Dei judicio, in morte, tot curis et doloribus opprimitur, ut Dei et salutis obliviscatur, maxime si penitentiam differat in merem. XIII, 602, 2: *Quod si reliqui fuerint decem viri in domo una, et ipsi morientur. Et tollet eum propinquus suus, et conturet eum ut esset ossa de domo; et dicit ei qui in penetralibus domus est: *Antiquid adhuc est penes te? Et respondit: Finit est. Et dicit ei: Tace, et non recorderis nominis Domini.**

7° *Peccatorum insignium quatuor genera.* VI, 438, 1. Peccantium tres gradus. XII, 295, 1; XX, 347, 2. Sex gradus peccati. VIII, 297, 2.

§ II. PECCATUM VENIALE.

1° *Quid sit peccatum veniale.* Peccata venialia sunt circa animam ut pulvis in oculo conjectus. VII, 270, 1: *Qui timet Deum, nihil negligit.* Sunt quasi stipule. XVIII, 270, 1: *Si quis autem superedificet super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligno, fenum, stipulam, uniuscujusque opus manifestum erit; dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur.* Peccatum

omne veniale an ex genere vitari possit. XX, 156, 2: *In nullis enim offendimus omnes.* Peccata venialia omnia in hac vita justus vitare nequit. XVI, 8, 2. Peccata levia justus magna existimat. *Psalm.* I, 144, 2: *Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo, multum est enim.* Peccatum veniale sensualitati, mortale voluntati tribuitur. XX, 58, 1. Peccatum sancti Petri in simulando judaismo, veniale tantum fuit. XVIII, 530, 1.

2° *Peccati venialis effectus.* Per peccatum veniale recedimus a Deo. XX, 183, 1: *Appropinquate Deo, et appropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores; et purificate corda, duplices anima.* Peccatum veniale non tollit gratiam, 136, 2. Proprie non relinquit maculam. *Psalm.* I, 73, 4: *Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam.* Peccata venialia non impediunt justum ab æterna vita, XI, 634, 2.

Quantum sibi peccator noceat, dum aliquid peccatum, etiam veniale, committit. XII, 24, 2. Peccata venialia Deus subinde punit morte. II, 56, 1 (*vide* NEGLIGENCEM, TEPIDITAM).

Peccata venialia Christus in apostolis expurgavit dum pedes eorum lavit. XVI, 527, 1.

ARTICULUS TERTIUS.

DE PECCATIS CONTRA DEUM, PROXIMUM ET SEIPSUM; DE PECCATIS COMMISSIONIS SEU FACTI ET OMISSIONIS; DE PECCATIS INTERNIS ET EXTERNIS.

1° *De peccatis contra Deum, proximum et seipsum.* vide singula quæque peccata sub suo proprio titulo.

2° *De peccatis commissionis seu facti, et omissionis,* vide quæque præcepta, vel affirmativa vel negativa.

3° *De peccatis internis et externis.* Peccata quot modis committuntur, opere, verbo et cogitatione, vel desiderio. *Psalm.* I, 29, 2. Peccati voluntas interna, etiam peccatum est. IX, 555, 1: *Est qui velatur peccare præ inopia, et in requie sua stimulabitur.* Ejus diutina cogitatio morosam delectationem efficit. 596, 2: *Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, et omne desiderium averte a me* (*vide* COGITATIO, DESIDERIUM). Quomodo peccatum omne, præter fornicationem, extra corpus, sit. XVIII, 296, 1: *Fugite fornicationem.* Omne peccatum quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat.

CAPUT TERTIUM.

DE EFFECTIBUS PECCATI.

ARTICULUS PRIMUS.

DE EFFECTIBUS PECCATI RELATIVE AD DEUM.

1° *Quid operentur peccata in Deum.* Peccatum nullam Deo lesionem aut dolorem afferre possunt. IX, 503, 1: *Quid est homo, et quæ est gratia*

illius, et quod est bonum, aut quid nequam illius?... Quomodo peccatum Spiritum sanctum contristat. XXIII, 646, 2: *Nolite contristare Spiritum sanctum Dei, in quo signati estis in die redemptionis.* Peccata quomodo sint gravia Deo onera. XII, 187, 2: *Si igitur interrogaverit te populus iste, vel propheta aut sacerdos, dicens: Quod est onus Domini, dices ad eos: Vos estis onus, projecit quippe vos, dicit dominus.*

2° *Peccatum Deum a nobis alienat.* Peccata Deum ad amaritudinem provocant. IX, 653, 2. Peccata avertunt a peccatore vultum Dei. XI, 642, 2: *In momento indignationis abscondi faciem meam parumper a te, et in misericordia sempiterna miserere tui.* Peccatum nos reddit Deo dissimiles. XX, 56, 1, 2 et seq. Peccati actus transiens post se in anima peccantis relinquit maculam habitumque peccati, per quam abominabilis fit Deo. XIII, 405, 1, 2: *Abalienati sunt in confusionem, et facti sunt abominabiles, sicut eo quæ dixerunt.* Peccatores sunt a Deo maledicti, ut pii magis amoneant. X, 176, 1. Peccatores justificari possunt in conspectu hominum, sed non in conspectu Dei. *Psalm.* II, 433, 2 et seq.: *Et non intres in iudicium eum sermo tuus, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.* Peccata Dei open avertunt. IX, 99, 2; 525, 2. Peccatori a Deo se avertenti, open suam subtrahit Deus. XIV, 91, 1: *Tunc clamabat ad Dominum, et non exaudiet eos: et abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis.* Peccator amicitia Dei et sanctorum renuntiat. V, 559, 1. Et quas occasiones ad hoc prætextat. *ibid.*

3° *Peccatores rogantes an exaudiat Deus.* XVI, 464, 1: *Scimus autem quia peccatores Deus non audit.* Peccata faciunt intercedendum inter Deum et hominem orationem. V, 475, 1: *Longe est Dominus ab impiis; et orationes justorum exaudiet.* Peccatorum preces parum valent apud Deum. IV, 286, 2. Peccator non bene laudat Deum. IX, 442, 2: *Non est speciosa laus in ore peccatoris.* Quomodo peccatoris oratio Deo displiceat. VI, 368, 2: *Qui declinat aures suas ne audiat legem, oratio ejus erit execrabilis.* Peccator in statu peccati manens, et Deum orans, similis est Judæ proditori. 369, 2 et seq. Sed peccato valdè cupiens, recte Deum orat. 370, 1. Quomodo eum Deus audiat. 370, 1. Cum peccator orationis studium deserit, a Deo deseritur. XIV, 81, 2.

ARTICULUS SECUNDUS.

DE EFFECTIBUS PECCATI IN PECCATOREM.

1° *Peccati effectus collective sumpti.* Peccati quinque effectus: primus est quod aperti sint oculi; secundus est nuditas; tertius pudor et confusio; quartus est vermis conscientie; quintus non pavet et melius divini iudicii. I, 104, 1. Ejus novem effectus, scilicet peccator, primo:

obtegitur caligine et excecatur; secundo, de cœlo in terram, imo in infernum projicitur; tertio, ex templo Dei fit scabellum diaboli; quarto, omnes ejus speciosæ virtutes et gratia diripiuntur; quinto, omnes munitiones ejus destruantur; sexto, pollutitur ejus regnum sanctum et castum; septimo, cornu et robur ejus confringuntur; octavo, gratia Dei destitutur, retrorsum abit, et corrui coram inimicis; nono, succenditur in eo flamma concupiscentiæ, quæ omnia anime bona deponit. XII, 370, 1, 2: *Quomodo obtegit caligine in furore suo Dominus filiam Sion: projecit de cœlo in terram inclinatam Israel, et non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui. Præcepitque Dominus, nec pepererit, omnia speravit Jacob; destruxit in furore suo munitiones virginis Juda et dejecit in terram; pollutit regnum, et principes ejus. Confrigit in ira furoris sui omne cornu Israel; avertit retrorsum dexteram suam a facie inimici, et succendit in Jacob quasi ignem flammæ devorantis in gyro. Peccati noxa et virulentia. IX, 179, 1; 180, 1, 2; 220, 1: *Discede a malo, et desicient mala ab te;* 562, 2; 563, 2: *Quasi a facie colubri fuge peccata; et si accesserit ad illa, suscipietur te. Dentes leonis, dentes ejus, interficient animas hominum. Quasi rompha bis acuta omnis iniquitas, ploga illius non est sanitas. Est quasi serpens et basiliscus.* 562, 2. Item quasi leo. 563, 1; X, 27, 2: *Leo venationi insidiatur: semper: sic peccata operantibus iniquitatem.* Item gladius. IX, 563, 1, 2.*

2° *Peccator per peccatum omni decore virtutum et gratiarum spoliatur.* XIV, 79, 2. Pro exiguis deliciis omnia sua desiderabilia impendit et dæmoni vendit. XII, 360, 2: *Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus.* Peccans non est sanitas. Est quasi serpens et basiliscus. 562, 2. Item quasi leo. 563, 1; X, 27, 2: *Leo venationi insidiatur: semper: sic peccata operantibus iniquitatem.* Item gladius. IX, 563, 1, 2.

3° *Peccator per peccatum omni decore virtutum et gratiarum spoliatur.* XIV, 79, 2. Pro exiguis deliciis omnia sua desiderabilia impendit et dæmoni vendit. XII, 360, 2: *Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus.* Peccans non est sanitas. Est quasi serpens et basiliscus. 562, 2. Item quasi leo. 563, 1; X, 27, 2: *Leo venationi insidiatur: semper: sic peccata operantibus iniquitatem.* Item gladius. IX, 563, 1, 2.

4° *Peccator per peccatum omni decore virtutum et gratiarum spoliatur.* XIV, 79, 2. Pro exiguis deliciis omnia sua desiderabilia impendit et dæmoni vendit. XII, 360, 2: *Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus.* Peccans non est sanitas. Est quasi serpens et basiliscus. 562, 2. Item quasi leo. 563, 1; X, 27, 2: *Leo venationi insidiatur: semper: sic peccata operantibus iniquitatem.* Item gladius. IX, 563, 1, 2.

5° *Peccator per peccatum omni decore virtutum et gratiarum spoliatur.* XIV, 79, 2. Pro exiguis deliciis omnia sua desiderabilia impendit et dæmoni vendit. XII, 360, 2: *Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus.* Peccans non est sanitas. Est quasi serpens et basiliscus. 562, 2. Item quasi leo. 563, 1; X, 27, 2: *Leo venationi insidiatur: semper: sic peccata operantibus iniquitatem.* Item gladius. IX, 563, 1, 2.

3° Peccatum excacat mentem: III, 481, 1. Peccatum caliginem menti inducit, IX, 347, 2. Peccatorum caligo, V, 118, 2: *Via impiorum tenebrosa; nesciunt ubi corrumpant.* Sunt a via aberrantes instar eronum et ebriorum, 426, 2. Peccatores non apprehendunt sapientiam practicam, IX, 441, 1: *Homines stulti non apprehendent illam, et homines sensati obviabant illi; homines stulti non videbunt eam: longe enim abest a superbia et dolo.* Peccatis immorantium quanta cæcitas, I, 724, 4: *Sedit populus manducare et bibere, et surrexerunt ludere.* Peccata sunt nubes ob quatuor causas, XII, 400, 2: *Opposuiti nubem ne transeat oratio.*

4° Peccatum servitutum inducit, XVII, 466, 2: *Amen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccatum, servus est peccati.* Peccatum est tyrannus, I, 116, 1; XVII, 446, 2; Job, 388, 2: *Tenebitur planta ejus laqueo, et exardescet contra eum sinit; Job, 393, 2: Avellatur de tabernaculo suo fiducia ejus, et calcet super eum, quasi rex, interitus.* Peccata sunt funes ob quatuor causas, X, 47, 1: *Relinque proximo tuo nocenti te, et tunc deprecanti tibi peccata solventur;* XI, 161, 1: *Væ qui trahitis iniquitatem in funiculis veritatis, et quasi vinculum plaustrum peccatum!* Peccatum calena est, 680, 2: *Tunc invocabis, et Dominus exaudiet; clamabis, et dicit: Ecce adsum. Si abstuleris de medio tui catenam, et desieris extendere digitum, et loqui quod non prodest.* Peccata laquei sunt, Psalm. I, 61, 4, 2: *Pluet super peccatores laqueos: ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calciet eorum.* Peccata sunt funes, vincula, onus, laquei mortis, lapis, spinæ, vermes, semen, messis et ignis, XII, 553, 1, 2. Peccatum est quasi carcer, Job, XVIII, 196, 1: *Conclusit enim Deus omnia in incredulitate, ut omnium miseretur.* Peccatum regnum habet in anima nostra, 106, 2; 112, 1: *Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus. Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato.* Peccator servus est peccati, X, 189, 1, 2; 190, 2; XVI, 446, 2 et seq. Est servus concupiscentiæ, IX, 463, 1: *Superbia enim vanitatis loquentes, pellicunt in desideris carnis luxuriam eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conversantur: libertatem illis promittentes, cum ipsi servi sint corruptionis: a quo enim quis superatus est, hujus et servus est.* Peccator traditur in manus iniquitatis, Job, 204, 2. Peccatis servire, gravis est servitus IX, 677, 2: *Beatus..... qui lingua sua non est lapsus, et qui non servituti indignis se.* Peccatores quam sint miseri servi, I, 625, 2. Peccator est diaboli equus, mancipium et captivus, V, 150, 2: *Iniquitates suæ captivum impium, et funibus peccatorum suorum constringitur,* XIX, 397, 2: *Et respiciant a diaboli laqueis, a quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem.* Dat annos suos diabolo, V, 436, 2 et seqq.: *Ne de-*

alienis honorem tuum, et annos tuos crudeli. Et vires animæ peccato, 439, 1, 2: *Et gemas in novissimis, quando consumperis carnes tuas et corpus tuum.* Quas ei vires eripiat, *ibid.* Peccatores quasi chirographum scribunt, qui testantur se peccato et diabolo quasi mancipium vendere se, XI, 537, 1: *Ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me: et peccatorum tuorum non recordabor.* Peccator videtur quasi a diabolo possessus, V, 69, 2.

5° Peccati turpitudine hominem reddit bestis similem. Peccata turpitudine angelum pulcherrimum fecit terrimum diabolum, et hominem facit similem diabolo, IX, 575, 1: *Dum maledicisti impius diabolum, maledicisti ipse animam suam,* XVI, 123, 1. Peccati confusio, XI, 579, 1. Peccatum est animæ spiritualis summa spurcitia; XII, 36, 4: *Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas!* Ejus typus menstruum est, XIV, 517, 2: *In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in oblivionem peccatoris et menstruatæ.* Peccatoris splendor externus, internus fons, XIV, 189, 1. Peccatorum corruptio et sordes, Job, 587, 2: *Egestale et fame sterile, qui rodebant in solitudine, aequalentes calamitatis et miseria.* Et mandebant herbas et arborum cortices, et radice juniperorum erat cibus eorum. Qui de convallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore currebant. In desertis habitabant torrentium, et in cavernis terræ, vel super glaream. Qui inter hujuscemodi tabantur, et esse sub sentibus deliciis computabant. Peccatum cur vocatur sanguis, XI, 113, 4: *Et cum excenderitis manus vestras, advertam oculos meos a vobis, manus enim vestrae sanguine plenas sunt;* XIII, 333, 2: *Maledictum et mendacium, et homicidium et furtum, et adulterium inveniaverunt, et sanguis sanguinem tetigit.* Peccata hominem reddunt similem bestiis, I, 71, 1. Peccator non homo est, sed bestia, XIII, 419, 2. Carni, ventri, veneri indulgens, colit vitulos Bethaven, sitque quasi vitulus, quare, 414, 2: *Vocas Bethaven coluerunt habitatores Samariae.* Peccator est quasi suus, XX, 469, 1, 2 et seqq.: *Contigit enim eis illud proverbium: Camis reversus ad suum vomitum, et sui lota in volutabro luti.* Onagro peccatores similes sunt, Job, 223, 2: 537, 2. Peccatores in belluas degenerant, XIII, 335, 2; Job, 587, 2.

6° Peccatum est hominis acerrimus hostis et tor-tor, V, 137, 1. Peccator quantum sibi nocet, IX, 191, 1: *Animæ enim nequam disperdet qui se habet, et in gaudium inimicis dat illum, et deduce in sortem impiorum.* Sibi, non Deo nocet, Job, 199, 2: *Peccavi, quid faciam tibi, o custos hominum? quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum millimetipsum gravis?* 670, 1, 2: *Si peccaveris, quid ei nocebis? et si multiplicaveris fuerint iniquitates tuæ, quid facies contra eum?* Peccator dum justis vult nocere, magis sibi no-

ceat, Psalm. I, 233, 1: *Observabit peccator justum et stridit super eum dentibus suis.* Dominus autem iridebit eum, quoniam prospiciet quod venit dies ejus. Peccator suæ miserie est auctor et fieri, V, 53, 1: *Comeditur igitur fructus viæ suæ, suisque consiliis saturabitur.* Sibi injuriam facit, XII, 550, 1: *Nunc finis super te, et immittam furorem meum in te; et iudicabo te iuxta vias tuas, et ponam contra te omnes abominaciones tuas.* Peccatores sunt hostes animæ suæ, V, 243, 2: *Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam.* Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Sibi ipsis tendunt laqueos, 42, 2: *Frustra autem jacitur rete ante oculos pennatorum.* Ipsa quoque contra sanguinem eum insidiantur, et molantur fraudes contra animas suas. Peccator in se immisericos est, XIV, 43, 2: *Qui custodiunt volitates frustra, misericordiam derelinquunt.* Peccatum comparatur leoni; insidiatur peccatori eumque necat, X, 27, 2: *Leo venationis insidiatur semper, sic peccata operantibus iniquitates.* Peccator odit animam suam, X, 105, 1: *Miserere animæ tuæ placens Deo, et contine: congrega cor tuum in sanctitate ejus, et tristitiam longe expelle a te.* Peccatum quomodo illudat peccatori, V, 412, 1: *Stultus illudat peccatum; et inter justos morabitur gratia.* Peccator sibi metipsum gravis, Job, 199, 2. Peccatum est grave onus animam deprimens, XVIII, 573, 1. Solus causa perditionis suæ, 129, 2: *Nihil in terra sine causa fit, et de limbo non oritur dolor.* Peccatum sui ipsius carnifex, 201, 1; 389, 2: *Undique terrebut eum formidines, et involvent eum pedes ejus.* Peccator quasi furens in necem suam ruit, XII, 638, 2. Peccatoris furor, ut furor serpentis, qui nulla arte mansueti fieri potest, Psalm. I, 373, 2: *Furor illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidis surdæ et obstruit aures suas.* Peccator peccando sibi peccat virgas, catenas, laqueos, XII, 552, 1. Peccator seipsum punit, III, 589, 2. Peccator sibi poena fit, Job, 106, 2: *Quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem, et seminant dolores, et metunt eos: 201, 1; 588, 1.* Peccatum semper cum dolore conjunctum, 105, 2. Peccati vis in peccatores quanta sit, XI, 742, 2: *Abcondisti faciem tuam a nobis, et allisisti nos in manu iniquitatis nostræ.*

7° Peccatum animæ morbus, et quantum ei amarum. Peccatum est animæ morbus et corruptio, XVIII, 685, 2: *Gratia cum omnibus qui diligunt Dominum nostrum Jesum Christum in incorruptione.* Peccatum est lepra, II, 83, 2; XI, 114, 1. Peccati et lepræ analogia, XV, 221, 2. Est ulcus, II, 85, 2. Est cinis, XI, 600, 2. Peccati acerbitas, XIII, 467, 1: *Pereat Samaria quoniam ad amaritudinem concepitur Deum suum.* Peccatum vocatur sepe in scriptura amaritudo, fel, toxicum, absinthium, 680, 1. Peccatum absinthium, XIII, 580, 1; Job, 688, 1. Peccata cur vocentur amaritudines Dei, XIII,

453, 1: *Ad iracundiam me provocavit Ephraim in amaritudinibus suis.* Peccatum ova acerba est, XII, 634, 2: *Quid est quod inter vos parabolam veritatis in proverbium? Patres comederunt unam acerbam, et dentes filiorum obstupescunt.* Est vinum amarum, VI, 208, 4: *Ne intuearis vinum quando favescit, cum splenduerit in vitro color ejus: ingreditur blande, sed in novissimo mordebit ut coluber, et sicut regulus venena diffundit.* Peccatum comparatur aceto, uvæ acerbis, et fumo, V, 307, 1: *Sicut acetum dentibus, et fumus oculis, sic piger his qui miserunt illum.* Est mel mox in felle convertendum, II, 18, 2. Est gutta mellis, et mare fellis, XII, 78, 1: *Dominus Deus noster sicut nos fecit, et potum dedit nobis aquam fellis.* Peccavimus enim Domino. Peccatum fel et toxicum est, quare, II, 505, 1: *Ne forte sit inter vos vir aut mulier, familia aut tribus, cujus cor aversum est hodie a Domino Deo nostro: ut vadat et serviat diis illorum et amari-tudinem.* Est fel amarissimum, XVII, 202, 1, 2: *Panitentiam laque age ab hac nequitia tua, et roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui.* In felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis videtur te esse. Peccatum simile est escæ, sed una cum ea peccatorum unco, id est reatu perditur, VI, 396, 2.

Peccatoris remorsus, XII, 358, 2; 359, 1. Eum lancinat conscientia remorsus, VI, 284, 2. Peccatum in delectatione sua quasi pungendo mentem lancinat, V, 548, 2: *Animus gaudens alitem floridam facit: spiritus tristis excacat ossa.* Peccati vermes, IX, 531, 2: *Qui peccat in animam suam paritibit: et qui incurdatur in malitia, denotabitur.* Peccator præ dolore conscientia lymphatur, Job, 353, 1.

8° Peccatum animæ mors est. Peccatum est mors hominis, III, 647, 1. Cur peccatum vocetur frigus, XII, 60, 1: *Sicut frigidum fecit ceteram aquam suam, sic frigidum fecit malitiam suam.* Peccatum est quasi somnus et mors animæ, XVIII, 654, 2: *Propter quod dicit: Surge qui dormis, et exurge a mortuis.* Peccator similis est dormienti, item mortuo, ob quinque analogias, IX, 582, 1: *Cum dormiente loquitur qui enarrat stulto sapientiam, et in fine narrationis dicit: Qui est hic? Peccatum solum causa mortis animæ, XII, 637, 2: Quare morientini, domus Israel? Peccatoris mater est mors, XVIII, 601, 2. Cur peccati mors dicitur primogenita, 99, 1. Peccatum est umbra mortis ob sex causas, XII, 115, 1: *Dale Domino Deo vestro gloriam antequam contenebrasset, et antequam offendant poles vestri ad montes celiginosos: expectabilis lucem, et ponet eam in umbram mortis, et in caliginem,* XVI, 50, 2: *Illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent.* Peccatoris miseria et demorsio in profundum, IX, 494, 1; 495, 1: *Non demoretur in errore impium, ante mortem confite.* A mor-*

quo, quasi nihil, parit confessio. Peccator est cadaver mortuum, III, 647, 1. Est cadaver, pestis, vomitus, II, 133, 1; 296, 1.

9° Peccatum est fons omnium malorum quæ sub sole fuerunt et erunt, XII, 24, 2. Quanta mala homini attulerit, XVIII, 98, 2; 99, 1. Tota genealogia peccati, et gradus consanguinitatis et affinitatis, 98, 2. Fjus generatio, et prosopia, proles, nepos, pronepos, XX, 62, 2. Peccata peccatori omne malum creant, X, 27, 2. Peccatores parant sibi malum, V, 427, 1: Errant qui operantur malum, misericordia et veritas præparant bona. Peccatum multas secum pœnas trahit, IX, 406, 2: Beatus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitia delicti. Multiplicem invehit miseriam, V, 442, 2 et seq.: Justitia elevat gentem, miseriam autem facit populus peccatum. Peccata vocantur dolor et labor, cur, XI, 690, 2: Confidunt in nihilo, et loquuntur vanitates: conceptum dolorem, et pepererunt iniquitatem; XIV, 202, 1: Quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem? Peccati pondus et dolor omnium gravissimus, XIV, 101, 2 et seq.: Nunc quare morore contraheris? Numquid rex non est tibi aut consiliarius tuus perit, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? Peccata miseriam faciunt, Psal. I, 33, 1. Peccatum solum miseriam facit, Psal. I, 24, 1, 2: Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, et sicut onus grave gravata sunt super me. Peccati dolores parturientiam, Job, 352, 2. Mulier post partum lætatur; peccator post commissam culpam magis torquetur, *ibid.* Peccata peiora quam factus viperinus, 353, 4.

Peccatores laborant inopia rerum omnium naturalium et supernaturalium, XV, 207, 1: Et postquam omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, et ipse cepit egere. Sunt in continua esurie, XV, 146, 1. Peccata sunt instar panis subcineritii, XII, 383, 1: Ephraim factus est panis subcineritii qui non reverteratur. Peccatum est lapidosus panis, VI, 66, 1: Suavis est homini panis mendacii, et postea impletur os ejus calculo. Peccator panem lugentium comedit, XIII, 401, 2: Sacrificia eorum quasi panis lugentium, omnes qui comident eum, contaminabuntur: quia panis eorum animæ ipsorum, non intravit in domum Domini. Peccatum est panis durus, nec ullo stomacho digestibilis, XVIII, 655, 1. Peccatores cor terræ affligunt, et terræ privantur, X, 330, 2. Peccatores licet dilissimi cur sæpe laborent aere alieno gravi, Psal. I, 234, 2.

Peccatum est causa tristitiae, IX, 136, 2: Cor nequam gravabitur in doloribus et peccator adflicti et peccandum. Peccator adhaerens creaturis, nihil nisi turbulentum in iis invenit, XIV, 31, 1. Peccatores magis cruciantur ærumnæ quam pios, X, 329, 1, 2: Furor, zelus, tumultus, fluctuatio, et timor mortis, iracundia perseverans, et contentio, et in tempore refectionis in cubili somnus noctis

inmutat scientiam ejus... Cum omni carne ab homine usque ad pecus, et super peccatores scriptum. Peccatoris felicitas cito desinet, IX, 287, 1. Ejus opes et gloriam zelare non oportet, *ibid.*: Non zeles gloriam et opes peccatoris, non enim scis quæ futura sit illius subversio.

Peccator semper avidus est et trepidat, V, 365, 2: Dolus in corde cogitantium mala; qui autem pacis inveniunt consilia, sequitur eos gaudium. Ubique et omnia timet, VI, 363, 1: Fugit impius, nemine persequente; justus autem quasi leo confidens absque terrore erit. Nec tamen Deum timet, IX, 588, 2: Sicut pasci in excelis, et cæmentis sine impensa posita contra faciem ventu non permanebunt; sic et cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistet, sicut cor trepidum in cogitatione falsi, omni tempore non melius, sic et qui in præceptis Dei permanet semper. Peccatores sunt timidi et suspicaces, Job, 389, 2. Peccator nusquam tutus, 224, 2.

Peccatorum breve et vanum gaudium, X, 334, 1, 2: Substantia inustorum sicut fœvus siccabuntur, et sicut lonitru magnum in pluvia personabunt. In aperiendo manus suas lababunt: sic prævaricatores in consummatione labescent. Peccati delectatio brevis est, IX, 221, 2. Peccator concipit peccatum cum brevi voluptate, sed parit cum magno et longo dolore præsentis et æterni, XIII, 460, 2: Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum ejus. Dolores parturientis venient ei. Peccati voluptas quam sit vana et insipida, 327, 1. Sæpe desolationis est causa, 467, 1: Pererat Samaria, quoniam ad amaritudinem conceitavit Deum suum.

Peccatorum causa, cur vita hominis brevior sit, Psal. II, 110, 1: Quia defecimus in ira tua, et in furore tuo turbati sumus. Peccatum ex natura sua mortem meretur, et effectus et illa peccati est mors, XVIII, 98, 2 et seq.: Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intrauit, et per peccatum mors, et ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt. Peccatum induxit mortem, IX, 424, 2. Peccata morborum cause, X, 278, 1: Qui delinquit in conspectu ejus qui fecit eum, incidet in manus medici.

10° Peccatum nisi deleatur, in nova peccata hominem pertrahit et certum periculum inferni inducit. Peccatorum usura, Psal. I, 469, 1. Peccatum nisi deleatur ad peccatum trahit, quod ex Davidis exemplo probatur, III, 478, 1. Ex uno in aliud labimur, V, 603, 1: Contritionem præcedit superbia, et ante ruinam exaltatur spiritus. Peccatum unum trahit ad aliud, et hoc ad aliud, 450, 2: Iniquitates sue capiunt impium, et funibus peccatorum visorum constringitur; IX, 136, 2. Cor nequam gravabitur in doloribus, et peccator adflicti et peccandum; 221, 2: Fili, non semina mala in sulcis injustitiae, et non metes ea in septipulum, XV, 694, 2. Unum trahit ad plura, XX,

413, 1; 414, 1: Quicumque autem totam legem seraverit, offendat autem in uno, factus est quod minus reus. Et secundum gravius priore est, quod exemplo Petri probatur, necnon pontificum et saniorum, XV, 591, 2; 654, 2. Anima per peccatum fit instabilis, cur, XII, 358, 1, 2: Peccatum peccatit Jerusalem, propterea instabilis facta est.

Peccatum certum inferni periculum est, IX, 133, 2: Cor durum male habebit in novissimo; et qui amat periculum, in illo peribit. Tria peccati pericula, X, 554, 2: Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum, et vita mea appropinquans erit in inferno deorsum. Peccatores parant sibi infernum, V, 43, 1, 2: Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, et moluntur fraudes contra animas suas. Peccator dormitat quodammodo in mediis mortis et gehennæ periculis, VI, 212, 2: Et eris sicut dormiens in medio mari, et quasi sopitus gubernator, amisso clavo. Inchoate tantum reprobus est, X, 171, 1, 2. In hac vita peccatores manent in Christo sicut in vita, sed post eam ab eo separantur, XVI, 562, 1: Si quis in me non manserit, mittetur foras sicut palmes, et arecet, et colligit eum, et in ignem mittent, et ardet. Peccatores iam oculi quam manifesti sunt in Ecclesia Dei, XVIII, 637, 1.

12° Omnia peccatorum opera non sunt peccata, X, 207, 1. Omnia quæ tangit peccator peccato illico non indicit, XIV, 345, 1. Docera etiam possunt virtutem, IX, 442, 2 et seq.: Non est speciosa laus in ore peccatoris: quoniam non est a Domino missus: quoniam a Deo profecta est sapientia. Peccator magis recte aliorum culpas minimas nequit corrigere, vel judicare, XV, 207, 1: Quomodo dicis fratri tuo: Sine ejeciam festucam de oculo tuo; et ecce trabs est in oculo tuo? Hypocrite, ejice primum trabem de oculo tuo, et tunc videbis ejicere festucam de oculo fratris tui.

ARTICULUS TERTIUS.

DE EFFECTIBUS PECCATI IN ALIOS.

1° Peccator omnibus inutilis est et noxius, IX, 530, 1: Qui credit cito, levis corde est; et qui delinquit in animam suam, insuper habebitur, sibi sibi nequam est, nec alteri bonus est, IX, 370, 1: Non est enim ei bene qui assistens est in malis, et eteimosynas non danti: quoniam et Altissimus odio habet peccatores, et misertus est paenitentibus. Peccator solet esse immisericos, 370, 2: Da misericordiam, et ne suscipias peccatorem, et impiis et peccatoribus reddet vindictam. Peccatorum vexatio qua pios vexant, brevis est fugilis, IX, 567, 1: Stuppa collecta, synagoga peccantium et consummatio illorum, flamma ignis. Peccatorum potentia torrenti, vel pluvie velocissime transeunt similis, Psal. I, 374, 1, 2: Ad nihilum devenient, tanquam aqua decurrens, intendit arecum suum, donec infirmetur.

2° Unus peccatum sæpe multis nocet, Job, 608, 2:

Numquid non perditio est iniquo, et alienatio operantibus injustitiam? Ob peccata regna et urbes pereunt, IV, 326, 1: Et non fuit qui insultaret populo isti, nisi quando recessit a cultu Domini Dei sui. Peccatum attulit linguarum confusionem, XIV, 303, 1, 2: Quia tunc reddam populum labium electum, et invocant omnes in nomine Domini, et serviant ei humero uno. Peccatum regis luit populus, III, 520, 1: Facta est quæque fames in diebus David tribus annis jugiter, et consultavit David arcaulum Domini. Dixitque Dominus: Propter Saul et domum ejus sanguinem, quia occidit Gabaonitas. Peccatum publicum, dum non puniunt, totam terram et rempublicam contaminat, XII, 38, 2. Propter unius crimen sæpe aliquando communis puniunt, Job, 608, 2. Peccata Christianorum causa persecutionum in Ecclesia, Psal. 4, 385, 1, 2: Deus, repulisti nos, et destruxisti nos; iratus es, et miseris es nobis. Peccata episcopi et pontificis totum populum inquinant, XIX, 520, 4. Peccata subditorum ascribenda negligentie superiorum, IX, 224, 2: Noli querere fieri judez, nisi valeas virtute irrumperere iniquitates; 227, 1: Non pecces in multitudinem civitatis, nec te immittas in populum. Peccata populi, causa lapsus principum, III, 533, 2; 534, 4.

CAPUT QUARTUM.

DE PŒNIS PECCATI.

ARTICULUS PRIMUS.

DE PŒNIS PECCATO INFLICTIS IN HAC VITA.

1° Peccatum omne punit Deus, XIII, 453, 2: Ad iracundiam me provocavit Ephraim in amaritudinibus suis, et sanguis ejus super eum venit, et approbium ejus restituit ei Dominus suus. Peccanti nemini, ne sancto quidem parci Deus, *ibid.* Peccato unicuique congruum pœnam Deus statuit, XVI, 135, 1. Peccatori duplici ira irascitur Deus, XIV, 147, 1: Iras Dominum portabo, quoniam peccavi ei. Peccatum est quasi scopus furoris Dei, XII, 70, 2: Tonda capillum tuum, et projice, et sume in directum planctum; quia projecit Dominus, et reliquit generationem furoris tui. Peccatoribus vindicta Dei timenda, IV, 326, 1. Peccatum Deum ad vindictam provocat, Job, 107, 1: Quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem, et seminant dolores, et metunt eos, stante Deo perisse, et spiritu iræ ejus esse consumptos. Peccatoris semper imminet Dei ultio, XIV, 413, 1: Et conversus sum, et levavi oculos meos; et vidi, et ecce volumen volans. Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans. Longitudo ejus viginti cubitorum, et latitudo ejus decem cubitorum. Et dixit ad me: Iste est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terre: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, judicabitur; et omnis jurans, ex hoc similiter judicabitur. Facile est Deo peccatores punire, Job,

107. 1. Peccati fores pena obsidet quasi Cerberus, I, 416, 4: *Disiugue Dominus ad eum (Cain): Quare tratus es, et cur concidit facies tua? Nonne si bene egeris, recipies; sin autem male, statim in foribus peccatum adiret? Peccata sententiam dant contra se et sui auctores.* XII, 557, 4, 2: *Secundum viam eorum factam eis, et secundum iudicia eorum iudicabo eos: et scient quia ego Dominus.* Peccatores a Deo non puniri ingens malum est, XII, 647, 1: *Et requiescet indignatio mea in te, et superetur zelus meus a te, et quiescat nec irascatur amplius. Eo quod non fueris recordata dierum adolescentie tue, et provocasti me in omnibus his: quapropter et ego vias tuas in capite tuo dedi, ait Dominus Deus tuus, et non feci iuxta scelerem tuum in omnibus abominabilibus tuis. Eos puniri satius est in hac vita, quo in futuro impune habeantur.* XIV, 466, 2: *Quid cogitatis contra Dominum? Consummationem ipse faciet, non consurgit duplex tribulatio. Peccatores magno tolerat interdum Deus ob proles sanctas quas praevidet ex eis nascituras, XI, 440, 2; 441, 4: Nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuissetis et quasi Gomorra similes essemus.*

2: *Quomodo peccata puniat vel non puniat Deus. Peccata futura Deus non puniat, sed preterita, XVI, 458, 1, 2: Et interrogaverunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cecus nasceretur? Neminem puniat Deus ob peccatum conditionale futurum, sed absolute commissum, X, 332, 4, 2: Vobis, viri impij, qui dereliquistis legem Domini Altissimi! Et si nati fueritis, in maledictione nascemini: et si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra. Peccata etiam materialia puniat Deus, I, 236, 1, 2: Vocavit autem Abimelech etiam Abraham, et dixit ei: Quid fecistis nobis? quid peccavimus in te, quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande? Peccata quae Deus maxime in hac vita puniat, scilicet peccata publica et inverecunda, quae humanae societati exitialia sint, I, 205, 4, 2.*

Peccata filij patri imputantur, VI, 28, 2. Peccata patrum in filios an et quando Deus puniat, XII, 635, 1, 2: *Quod si genuerit filium, qui videns omnia peccata patris sui quae fecit, limierit, et non fecerit simile eis..... Ille non morietur in iniquitate patris sui, sed vita viveat. Peccata patrum Deus puniat in filios innocentes et nocentes, II, 443, 2: Ego enim sum Dominus Deus tuus, Deus emulador, reddens iniquitatem patrum super filios, in tertiam et quartam generationem. his qui oderunt me. Peccata patrum puniuntur in filijs, et quomodo VI, 524, 1; Psalm. II, 247, 2: In memoriam vocat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini, et peccatum matris ejus non deletur. Peccata parentum purit Deus in filijs ac posteris, cum similia peccata non vitant? Psalm. II, 30, 2:*

Nemineritis iniquitatum nostrarum antiquarum; cito auferent nos misericordia tua, quia pauperes facti sumus nimis. Peccata patrum et maritorum punit Deus peccata filiorum et uxorum, XIII, 345, 1: Non visitabo super filias vestras, cum fuerint fornicatae, et super sponsas vestras cum adulteraverint: quoniam ipsi cum meretricibus conversabantur, et cum effeminatis sacrificabant.

3: *Quomodo peccata puniat Deus. Peccatorum mensuram expectat, II, 444, 1. Peccatorum mensura quae, I, 205, 4, 2: Necdum enim completa sunt iniquitates Amorrhæorum usque ad praesens tempus. Peccata implere quid sit, XIX, 422, 1, 2: Qui (Judæi) et Dominum occiderunt Jesum, et Deo non placent, et omnibus hominibus adversantur, prohibentes nos Gentibus loqui ut salvi fiant, ut impleant peccata sua semper. Peccata nostra punit Deus citra condignum, IV, 278, 4: Justus es, Domine, et omnia iudicia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ, misericordia, et veritas, et iudicium, IX, 221, 1. Quam graviter peccata punire solet Deus, X, 16, 2: Qui transgreditur a justitia ad peccatum, Deus paravit eum ad rhomphaeam. Ea Deus cum puniat, dicitur revelare turpitudinem tam peccati quam peccantis, XII, 418, 2: Hæc sors tua, parque mensura tua a me, dicit Dominus, quia obilita es mei, et confusa es in mendacio. Unde et ego nudavi femora tua contra faciem tuam, et apparuit ignominia tua, adulteria tua, et hincius tuus, zelus fornicationis tuae: super colles in agro vidi abominabiles tuas. Peccata in occulto patrata Deus educit in lucem, XIV, 418, 2. Peccati quam sit brevis voluptas et quam cito interdum punitio sequatur, I, 810, 2: En pluviam eras hac ipsa hora grandinem multum nimis, qualis non fuit in Egypto a die qua fundata est usque in praesens tempus. Peccatum est interdum peccatorum praecedentium poena, et quidem gravissima, I, 205, 4, 2; Psalm. I, 18, 1: Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, et pereatis de via justa. A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus, propter iniquitatem corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus, verumtamen vane conturbatur omnis homo; 449, 1, 2: Quem tu percussisti persecuti sunt, et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, et non intrent in iustitiam tuam. Unum peccatum per alium punitur, VI, 457, 1: Fovea profunda os alicuius: cui iratus est Dominus, incidit in eam; 435, 1: Tribue tantum victui meo necessaria, ne forte salatus illiciar ad negandum, et dicam: Quis est Dominus? aut necessitate compulsus furer, et perjurer nomen Domini. Deus peccata priora castigat per sequentia turpiora, VIII, 282, 1: Auferet se (Spiritus sanctus) a cogitationibus quae sunt sine intellectu, et corripuetur a superveniente iniquitate. Peccatorum multorum cervicis occidit Deus,*

Psalm. II, 369, 1: Dominus justus concidit cervicem peccatorum. Confundantur et convertantur retrorsum qui oderunt Sion. Peccatores devorati terra, I, 569, 2: Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. Peccatoris cum Deus obliviscitur, ingens ejus est poena, XIII, 292, 1, 2. Causa hujus oblivionis est quia ipse prius Dei oblitus est, ibid. Punitur peccatum ubi est perpetratum, III, 521, 4, 2; 522, 1.

4: *Quibus instrumentis utatur Deus in puniendis peccatoribus. Per quas quis peccat, per hæc et torquetur, VIII, 517, 1, 2: Pro cogitationibus autem insensatis iniquitatis illorum, quod quidam errantes colebant multos serpentes, et bestias supervacuas, immisit illis multitudinem mutorum animalium in vindictam; ut scirent, quia per quas peccat quis, per hæc et torquetur; X, 318, 4: Hæc omnia sanctis in bona, et peccatoribus in mala convertentur; XI, 61, 4: Et transibunt domus eorum ad alteros, agri et usores pariter: quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus. A minore quippe usque ad majorem omnes avaritiae student. Pro sorte obtingit peccatori uxor nequam, IX, 686, 1: Brevis omnis malitia super malitiam mulieris, sors peccatorum cadat super illam. Peccantes mortaliter olim a demonibus corripiebantur, XVII, 352, 2. Peccatores subinde castigat Deus per angelos bonos, IV, 514, 4. Peccatores lascivientes a morte subito opprimuntur, XII, 522, 2. Tunc maxime plorandi sunt, cum in peccato sunt vel moriuntur, IX, 582, 2; 583, 1: Modicum plora supra mortuum, quia requievit, nequissimi enim nequissima vita super mortem fatui.*

5: *Peccata quae in Scripturis a Deo in hac vita punita notantur. Peccata Hebraeorum punita, III, 6, 2. Peccata Israelis punita per varias servitutes, III, 109, 1. Eorum idololatria punita, 122, 2. Eadem punita servitate, 124, 2; 147, 4, 2. Quando peccatorum Judaeorum mensura ab ipsis impleta fuerit, XIV, 416, 2; 417; 420, 1, 2.*

Jericho propter peccata exusta fuit, III, 37, 2. Peccatum Achan punium, 44, 2. Peccatum Gedeonis Ephod fabricantis inadvertentia punium deletionem posterorum, 168, 1. Ambitio Abimelech morte ingloria punita, 178, 2. Samsonis concupiscentia punia, 212, 4, 2. Peccata Heli quomodo punita, 279, 1, 2, 284, 4. Scelerata Chanaanorum ob quae a Deo puniti, VIII, 528, 2 et seq. Peccata Philistinorum ponentium arcam tanquam debellatam juxta Dagon, III, 290, 2; 292, 2. Praecipitatio Saulis punia, 325, 2; 336, 4. Item ejusdem inobedientia, 337, 2; 359, 1, 2. Et impietas, 409, 2. Peccatum Davidis punium, et quomodo, 482, 4. Mors infantis adulterio concepti fuit poena temperata clementia, 484, 4. Fuit ipse punitus per mortuum gravem, 484, 1. Punitur libido varie per totum caput XIII, lib II Reg. Come studiosus Absalom per comam punitur, 498, 4, 2. Salomonis

peccatum punium, 613, 1, 2; 614, 4, 2. Peccatum Jeroboam eversione familiae et aliorum regum Israel punium, 627, 2. Quatuor plagae peccati Jeroboam, 629, 2. Idololatria Roboam punia, 642, 1, 2. Peccatum Josaphat punium, 671, 1. Peccata Achab punita, 672, 1. Peccatum Ochozias morte punium, IV, 3, 2. Peccatum duorum quinquageniorum igne de caelo punium, 4, 1, 2. Peccatum puerorum exprobrantium Eliseo calvitium, 12, 2. Idololatria regum Israel punia, 14, 2. Peccatum Giesi lepra, 29, 4, 2. Schisma Samariae fame punium, 34, 4. Incredulitas ducis in Samaria morte punia, 36, 1, 2. Peccata Benadab regis Syriæ morte punia, 38, 1, 2. Achab morte filiorum, 45, 4. Idque congrue cophinis ad exemplum aliorum, ibid. Jezabelis peccata quomodo punia, 43, 2. Item Athaliae parricidia et ambitio, 50, 3. Item Joas regis Juda peccata, 53, 4, 2. Joas regis Israel, 55, 1. Amasia idololatria, 58, 1. Confidentia in homine regis Achaz, 65, 4. Idololatria tribus Juda, 73, 2. Et perfidia Sennacherib, ibid. Amos praesidentia, 80, 1, 2. Peccatum Joas regis Juda gravissime punium, 475, 1. Blasphemia Sennacherib, 489, 2 et seq. Inobedientia Josias, 495, 2.

ARTICULUS SECUNDUS.

DE POENIS PECCATO INFLACTIS IN ALTERA VITA.

1: *Omnia peccata hominis in libro Dei exarata, Job, 328, 2; 329, 1: Tu quidem progressus meo dinumerasti: sed parce peccatis meis. Signatis quasi in sacco delicta mea, sed curatis iniquitatem meam. Peccata quomodo scripta in memoria Dei, XII, 137, 1, 2: Peccatum Juda scriptum est stylo ferreo, in ungue adamantino, exaratum super latitudinem cordis eorum, et in cornibus ararum eorum; 363, 4: Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu ejus convolvit sunt, et imposuit collo meo. Servantur in monte Dei usque ad diem iudicii particularis vel universalis, IX, 487, 1: Et postea resurget, et retribuet illis retributionem, unicuique in caput ipsorum, et convertet in interiores partes terræ.*

2: *Peccata in morte nos accusant et mortem peccatoris pessimum faciunt; XII, 424, 4: Si iniquitates nostrae responderint nobis: Domine, fac propter nomen tuum, quoniam multas sunt avertescentia punia, tibi peccavimus. Peccatoris in morte angustias, 366, 2: Vide, Domine, quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subversum est cor meum in memetipso, quoniam amaritudine plena sum: foris interfeci gladius, et domi mors similis est. Peccatoris mors pessima, XVI, 494, 1: Psalm. I, 207, 2: Mors peccatorum pessimo, et qui oderunt justum, delinquent. Peccator mortis et vindictae sibi tempus accelerat, XII, 661, 1, 2: In sanguine tuo, qui a te effusus est, deliquisti: et in idolis tuis, quos fecisti, polluta es: et appropinquare fecisti dies tuos, et adduxisti tempus annorum tuorum: propterea dedit te opprobrium*

pendibus, et irrorationem universis terris. Peccatores timeant mortem instantem, iudicium paratum et infernum, XIII, 74, 1: *Et hæc est interpretatio sermonis, MANE: numeravit Deus regnum tuum, et complevit illud. TIBETEL: appensus es in statera, et incoentus es minus habens. PHARES: divisum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Peccatorum interitus, III, 527, 2: Pravaricatores autem quasi spinæ exellentur universi, quæ non tolluntur manibus. Et si quis tangere voluerit eas, armabitur ferro et ligno lanceato, igneque succensæ comburentur usque ad nihilum.*

3° *Quam graviter in iudicii die et in inferno peccata arguentur et punientur. Peccatores ira Dei suo tempore hereditabunt, X, 313, 1, 2: Quomodo calatysimus aridam inebriavit: sic iratus spiritus gentes, quæ non exquirierunt eum, hereditabit. Via peccatorum initio facilis, sensim fit difficilior, ac tandem in abyssum ignis æterni eos demergit, IX, 567, 1, 2: Via peccantium complanata lapidibus, et in fine illorum inferi, et tenebræ et pœna. Si peccata hic non puniantur, penas dabunt in futuro, 229, 4: Noti facere mala, et non te apprehendent, discede ab iniquo, et deficient viata abs te. Peccatores habent hic bona, in futuro mala, X, 315, 1: Quomodo convertit aquas in siccitatem, et siccata est terra; et via illius vitis illorum directæ sunt: sic peccatoribus offensiones in ira ejus. Peccata creant turbinem qui peccatores ignominiose dispergat, et tandem in tartara deturbat, XIII, 350, 2: Separatum est convivium eorum, fornicatione fornicati sunt, dilixerunt afferre ignominiam proletores ejus. Ligavit eum spiritus in alis suis, et confandentur a sacrificiis suis. Peccator non placebit Deo usque ad inferos, IX, 287, 2: Non zelus gloriam et opes peccatoris; non enim scis quæ futura sit illius subversio; non placebit tibi injuria injuriosorum, sciens quoniam usque ad inferos non placebit impius. Peccatores sibi gehennam accedunt, XI, 601, 1: Ecce vos omnes accendentes ignem, accincti flammis, ambulatis in lumine ignis vestri, et in flammis quas succendistis. Peccata in die iudicii exterminabuntur, IX, 469, 1: Nam plurima illius opera sunt in absconsis, sed opera justitiæ ejus quis enuntiabit? aut quis sustinebit? Longe enim est testamentum a quibusdam, et interrogatio omnium in condemnatione est. Peccatorum materia hominem post mortem deserit, et peccata ipsum comitantur, XXI, 590, 2: Opera enim illorum sequuntur illos. Peccatores in die iudicii vultum Dei non sustinent, Job, 188, 2: Nec aspiciet me visus hominis: oculi tui in me, et non subsistam. Peccata in die iudicii quasi igne excoquentur, XIV, 890, 2: Ecce venit, dicit Dominus exercituum: et quis poterit cogitare diem adventus ejus, et quis scilicet ad videndum eum? ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullonum. Peccator pro meritis a Deo punietur, IX, 455, 2. Non erit a pœna immunis,*

454, 2; 462, 2; 464, 2; 465, 1: *Miseriordia a ira est cum illo. Potens exoratio, et effundens tram: secundum misericordiam suam, sic correpta illius hominem secundum opera sua iudicabit. Non effugiet in rapina peccator, et non retardabit sufferentia misericordiam facientis. Omnis misericordia faciet locum unicuique secundum meritum operum suorum, et secundum intellectum peregrinationis ipsius. Non dicas: A Deo abscondar, et ex summo quis me memorabitur? In populo magno non agnoscat: quæ est enim anima mea in tam immensa creatura? Temporalia peccatum supplicio æterno punitur, Job, 655, 2: Opus enim hominis reddet ei, et iuxta vias singularum restituet eis. Vere enim Deus non condemnabit frustra, nec Omnipotens subvertet iudicium. Peccator hic bibens calicem voluptatis, postea bibet calicem ultionis Dei, XIV, 14, 1: Sicul fecisti, fiet tibi: retributionem tuam convertet in caput tuum. Quomodo enim bibitis super montem sanctum meum, bibent omnes gentes jugiter; et bibent, et absorbebunt, et erunt quasi non sint. Peccatores quomodo igne infernali cruciandi, XI, 441, 2: Conterriti sunt in Sion peccatores, possedisti tremor hypocritas, quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? quis habitabit ex vobis cum arboribus sempiternis? Instat spinarum igne comburentur, III, 527, 2. Cremandi sunt extra mundum in inferno, XIX, 520, 1: Quorum enim animalium inferunt sanguis pro peccato in sancta per pontificem, horum corpora creantur extra castra. Peccatorum sors est gehenna, IX, 686, 1. Dæmones quibus in hac vita auseultavit, habebit socios in gehenna, VI, 112, 2: Vir qui erraverit a via doctrinæ, in catu gigantum commorabitur (Vide IMPII, INFERNUM, JUDICIUM, MORS).*

CAPUT QUINTUM.

DE PECCATORUM REMISSIONE ET PECCATORIS CONVERSIONE A PECCATIS.

I. PECCATORUM REMISSIO PER QUEM ET QUOMODO FACTA SIT ET FIAT. — 1° *Propter peccatum delendum Christus incarnatus, passus et mortuus. Propter peccatum Christus incarnatus est, XX, 570, 1: In hoc apparuit Filius Dei, ad dissolvenda opera diaboli. Quomodo Christus pro nobis peccatum factus, XVIII, 541, 1: Christus factus est pro nobis maledictum: quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno. Peccata nostra sibi tribuere potuit Christus, Psalm. 1, 121, 1, 2: Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum. Christus hostia pro peccatis totius mundi, 121, 2. Quomodo peccato mortuus Christus, et nos, XVIII, 111, 1: Quod enim mortuus est (Christus) peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo in Christo.*

Peccatum quomodo in Christo accepit finem, XIII, 117, 1: *Septuaginta hebdomades abbreviata sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummeretur pravaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et propheta, et ungalur Sanctus sanctorum. Peccata quomodo Christus vertulerit, XX, 567, 2: Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum; ut peccatis mortui, justitiæ viveamus, cuius livore sanati estis. Eorum spinas luit Christus, spinis coronatus, XV, 510, 2 et seq. Et peccata omnium quæ sibi proponebat, summam tristitiam intulere, 567, 2: Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cepit contritari et mestus esse. Peccatum mundi tollit Christus, XVI, 318, 1: Altera die vidit Joannes Jesum venientem ad se, et ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Peccata quomodo Christus abstulerit, XX, 567, 2: Et scitis quia ille apparuit ut peccata nostra tollerent. Peccatorum remissio primarium Messie opus, XVII, 122, 2: Vobis primam Deus suscitans Filium suum, misit eum benedicentem vobis, ut converteret se unusquisque a nequitia sua. Ipsa quantum sit opus, ibid.*

2° *Peccata solus Deus remittit per Christum, et quomodo. Peccata nostra sunt habitata, et quidem gravissima, XV, 192, 2: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris; 414, 2: Et cum cepisset rationem ponere, oblati est ei unus, qui debebat ei decem milia talenta; XVI, 125, 2: Duo debiores erant cuidam feneratori: unus debebat denarios quingentos, et alius quinquaginta. Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Pro peccato nulla pura creatura ex æquo potest satisfacere, XV, 414, 1. Recte comparatur talento, ibid. Peccatum solus Deus auferit, condonat et emundat, XIV, 386, 1: Et Jesus erat indutus vestibus sordidis: et stabat ante faciem angeli. Qui respondit, et ait ad eos qui stabant coram se, dicens: Auferte vestimenta sordida ab eo. Et dixit ad eum: Ecce abstuli a te iniquitatem tuam, et indui te mutatoris; Job, 320, 2: Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es? Ea remittit solus potest Deus, XV, 239, 2. Ea omnia abluit Christus, et eorum scabrigines tollit, XIV, 507, 2: In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris. Ea sanguis Christi prorsus expungat et abolet, non radit, XX, 526, 1, 2: Et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emundat nos ab omni peccato. Peccatum non remittitur per solam justitiæ imputationem, sed per ejus infusionem, XVIII, 454, 2: Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta istorum. Peccati remissionem et infusionem justitiæ Lutherani male dixerunt, non imputationem peccati, sed imputationem justitiæ,*

Psalm. II, 439, 1: Et non intres in iudicium cum servo tuo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. Quomodo peccatum alicui non imputetur, XVIII, 18, 4: Et sero qui non operatur, credenti autem in eum qui justificat impium, reputatur fides ejus ad justitiam secundum propositum gratiæ Dei. Sicut et David dicit beatitudinem homini cui Deus accepto fert justitiam sine operibus. Peccata tegi et non imputari, quid, Psalm. 1, 184, 1, 2; 185, 1, 2: Beati quorum remissa sunt iniquitates, et quorum tecla sunt peccata. Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus. Peccata tegere quomodo dicitur Deus, XX, 357, 2: Ante omnia mutuum in eobismetipsis charitatem continuum habentes, quia charitas operi multitudinem peccatorum. Peccata quomodo Deus operat, Psalm. II, 63, 1: Remissisti iniquitatem plebis tuæ, operuisti omnia peccata eorum. Quando Deus legit peccata, omnino ea delet, ibid. Peccatum in justo non manet, sed latet, XVIII, 81, 2. Peccatum unum sine aliis remitti aequit, XVI, 128, 2: Propter quod dico tibi: Remittuntur tibi peccata multa, quoniam dilexisti multum. Peccatum unum sæpius condonari potest, 128, 1. Peccata prius Christus paralytico remisit, quam enim sanaret, XV, 239, 1: Et ecce afferebat ei et paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, fili, remittuntur tibi peccata tua. Peccata remittenti potestas data per Spiritum sanctum apostolis, et in illis omnibus sacerdotibus, XVI, 633, 1; 634, 1: Hæc cum dixisset (Jesus), insufflavit, et dixit eis: Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; et quorum retinueritis, retenta sunt. Peccata nubi, et Spiritus sanctus ea delens venio apte comparatur, XI, 444, 2: Delevi ut nubem iniquitates tuas, et quasi nebulam peccata tua. Peccatorum remissio optanda, Psalm. 1, 184, 1, 2. Peccatores etiam gravissimos, etiam ad penitentiam sunt admittendi, XV, 307, 2. Peccata omnia a Deo resitti valent, IX, 379, 2.

3° *Peccata ut remittantur, sacerdoti confitendo sunt, XVI, 634, 2. Quomodo ab illo retineatur, 625, 1. Peccatum confitendum, ut Deus illud condonet, V, 486, 1: Revela Domino opera tua, et dirrigentur cogitationes tuæ. Peccata per confessionem ejectione sunt, X, 130, 1: Et si coactus fueris comedendo multum, surge et medio, come: et refrigerabit te, et non adduces corpori tuo infirmitatem. Peccatum cum est admissum, mox confitendum, IX, 166, 1: Non confidaris confiteri peccata tua, et ne subicias te omni homini pro peccato. Peccatum quo diutius superiori vel confessorio tegitur, eo difficilius expellitur, XIII, 460, 1, 2: Colligata est iniquitas Ephraim, absconditum peccatum ejus. Dolores parturientis venient tui: ipse filius non sapiens, nunc enim non stabit a contritione florum. Peccati confessio*

quam sit utilis, I, 375, 2: *Cui Judas: Quid respondebimus, inquit, domino meo? vel quid loquimur? aut iuste poterimus obtinere? Deus inveni iniquitates servorum tuorum (Vide CONFESSIO, REMISSIO PECCATORUM).*

II. PECCATOREM CONVERSIO. — 1° Peccatorum conversio difficilis et ardua res est, XVI, 583, 2. Peccatores ex peccatis suis sensum doloris quem par esset, cur pauci percipiant, Psalm. I, 241, 1, 2: *Quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum, et sicut onus grave gravatae sunt super me. Quanta eorum mutatio in justificatione fieri debeat, XIX, 276, 1: Qui (Deus) nos liberavit et vocavit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum et gratiam. Haec difficultior mundi creatio, XVIII, 896, 1, 2: Deus Domini nostri Jesu Christi, Pater gloriae, dei vobis spiritum sapientiae et revelationis, in agnitione ejus: illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quae sit spes vocationis ejus... et quae sit supereminens magnitudo virtutis ejus in nos, qui credimus secundum operationem potentiae virtutis ejus, quam operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis. An aliquando, ob gravitatem et frequentiam scelerum, nequeant penitere et converti, XIII, 540, 1. Per peccatores stat, et non per Deum, quod ipsi in peccatis maneat, pereant, damnentur, XII, 736, 2: *Vivo ego, dicit Dominus Deus; nolo mortem impij, sed ut convertatur impius a via sua, et vivat. Peccator converti cupiens, mox a diabolo tentatur, XV, 672, 2.**

2° Peccator ad Deum redire nequit, nisi a Deo per gratiam prevenientem et illuminantem reducat, IX, 506, 1: *Miseratio hominis circa proximum suum; misericordia autem Dei super omnem carnem. Qui misericordiam habet, docet et erudit, quasi pastor, gregem suum. A peccatis nemo recurgere potest, nisi excitante Deo, XIX, 297, 1, 2: Nequando Deus det illis penitentiam, ad cognoscendam veritatem; et respiciant a diaboli laqueis, a quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem. Ad peccatorum conversionem quid requiratur, IX, 488, 1: Convertere ad Dominum, et relinque peccata tua: precare ante faciem Domini et minus offendicula. Peccatores jam convertendi, a Deo preveniri debent, XVI, 457, 2: *El praeteriens Jesus vidit hominem caecum a nativitate. Eorum conversio et justificatio sunt opus Spiritus sancti, XIV, 400, 2. Peccator o statu suo resurgere nequit, sed violenter extrahendus est, XII, 265, 1: Dissilique Abdesdech Aethiops ad Jeremiam: Pone veteres panes, et haec scissa a putrida, sub cubito manuum tuarum, et super fumes; fecit ergo Jeremias sic. El extraxerunt Jeremiam fimbriis, et eduxerunt eum de lacu. Eius penitentia prior est quam sit ipsius justificatio et reconciliatio cum Deo, tamen prior est gratia Dei excitans, quae pulsat peccatoris mentem, ut poenitent, XIV, 538, 2: Revertimini ad me, et revertar ad vos. Peccatorem assidue**

Deus ad poenitentiam invitat, XIII, 367, 1: *Quid faciam tibi, Ephraim? quid faciam tibi, Juda? misericordia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mane pertransiens. Ejus conversionem quam avidè Deus expectat, XIV, 441, 2: Va mihi, quia factus sum sicut qui colligit in autumno racemos vindemiae: non est botrus ad comedendum, praecipuas ficus desideravit anima mea. Peccatores poenitentes sunt Deo in deliciis, XII, 227, 2: Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus, quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor ejus. Peccatori quomodo viam peccandi Deus obstruat, XIII, 308, 1: *Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, et sepiam eam maceria, et semitas suas non inveniet. Peccator poenitens iustificat debet Deum et matrem Ecclesiam, V, 274, 1. Est potior justo tepescente, 523, 1: Servus sapiens dominabitur filiis stultis, et inter fratres hereditatem dividet. Saepe justos in operibus superat, XVI, 222, 1.**

3° Quomodo peccator gratia Dei cooperans Deo reconciliatur. Peccatoris salus quid habeat inquit, Psalm. I, 258, 1, 2: *Videbunt multi, et timebunt, et sperabunt in Domino. Hoc est initium salutis cum Deus per gratiam suam incipit aperire oculos interiores hominibus peccatoribus, ut videant statum peccati miserum, et simul cognoscant a quo liberari possint et inde timere et sperare incipiant, ibid. Dum homo peccatum cogitat, misericordiam non desperet, VI, 225, 2. Peccatores in Deo sperantes, non confunduntur, IX, 402, 2: *Respice, fili, nationes hominum; et scitote quia nullus speravit in Domino et confusus est. Peccator ut convertatur, gratia Dei datae cooperari debet, XII, 424, 1, 2: Convertite nos, Domine, ad te, et convertemur: annova dies nostros, sicut a principio. Fiduciam si concipiat se veniam commissorum consequentur, eam consequetur, XX, 44, 1, 2: Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non improperat: et dabitur ei. Postulet autem in fide nihil hæsilians. Per fidem incipit justificari, XVIII, 79, 1: *Quid enim dicit Scriptura? Credidit Abraham Deo, et reputatum est illi ad iustitiam. In peccatoris corde ingens fit commotio et strepitus affectuum inter se collocantium, dum convertitur, XII, 758, 2: El propterea sicut praecipit mihi: factus est animi somitus, prophetante me, et ecce commotio; et accesserunt ossa ad ossa, unum quoque ad juncturam suam. Cum Deus ei revelat suam turpitudinem, et sordes voluptatis, magna est gratia, XIV, 489, 2: *Ecce ego ad te, dicit Dominus exercituum, et revelabo pudenda in facie tua, et ostendam gentibus nuditatem tuam, et regni ignominiam tuam. Vulnus peccati sentire signum bonae mentis, III, 482, 1, 2: *El dixit David ad Nathan: Peccavi Domino. Alio sensu David dixit: Peccavi; a'fo Saul et Judas, ibid. Peccans veniam rogando, vi-*****

ationem legis sereit, XVIII, 574, 2. Peccatori non fugiendum a Deo, sed mutandi sunt mores, XIV, 36, 1, 2. Peccatum cito poenitentia delendum, IX, 479, 2: *Non tardes converti ad Dominum, et ne differas, sed in die: subito enim veniet ira illius, et in tempore vindictae disperdet te; 227, 1: Neque alligis duplicia peccata, nec enim in uno eris immunis: 562, 1: *Fili, peccasti? non adicias iterum, sed et de pristinis deprecare ut tibi dimittantur. Peccatum suum per poenitentiam letestans, quomodo maledicta diei qua id natum est, XII, 463, 2. Peccata admissa recolens non potest non tristari, V, 416, 1: *Cor quod novit amaritudinem animae suae, in gaudio ejus non miscbitur extraneus. Peccatorum poenitentia lacrymis condiri debet, Psalm. I, 34, 1: *Laboravi in genu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo. Peccator jam poenitens se humiliat, XV, 697, 1. Sensim illuminatur, 697, 2: *Deinde iterum impositus manus super oculos ejus; et caput videre, et restitutum est ita ut clare videret omnia. Peccator humilis melior est quam justus superbiens, IX, 327, 1. Peccator si peccata confiteatur, a Deo et hominibus misericordiam consequetur, VI, 374, 1, 2: *Qui abscondit scelera, non dirigitur: qui autem confessus fuerit, et reliquerit ea, misericordiam consequetur. Dupliciter de peccato penitere debet, IX, 480, 2. Peccatoris scala est poenitentia et confessio, III, 526, 1, 2. Quomodo homo peccata tegere possit, XX, 228, 1: *Qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum: 357, 2: *Ante omnia, salutem in vobismetipsis charitatem continuum habentes, quia charitas operit multitudinem peccatorum. Peccata a nobis punientia, ut ea Deus ignoscant, Job, 308, 2. Peccati radix poenitentia evellenda, XIV, 591, 2. Ea plane eradicanda, non radenda, XIX, 450, 1: *Sic et Christus semel obtutus est ad mullorum exhaustiendae peccata. Peccati arma fiant arma virtutis, XVI, 423, 2: *El ecce mulier quae erat in civitate peccatrix, ut cognovit quod accubisset in domo pharisaei, attulit alabastrum unguenti. Et stans retro secus pedes ejus, lacrymis cepit rigare pedes ejus, et capillis capitis sui tergebat, et osculabatur pedes ejus, et unguento ungebat. Peccatum per poenitentiam remittitur, sed per bona opera tegitur, XVIII, 81, 2: *Beati quorum remissa sunt iniquitates, et quorum lecta sunt peccata. Peccatorum poenitentium schema est Paulus conversus, XVII, 240, 2. Peccatum deletur per eleemosynam, VI, 26, 4, 2: *Feneratur Domino, qui miseretur pauperis; et vicissitudinem suam reddet ei. Quinque modis expiatur, 375, 1. Peccata purgantur per opera virtutis, tum debita, tum indebita, V, 473, 1: *Per misericordiam et fidem purgantur peccata; per timorem autem Domini declinat omnis a malo. Pena et castigatione emendantur, X, 501, 2. Qua-*************

tenus sacrificiis explantur, IX, 228, 1: *Ne dicas: In multitudine numerum respiciet Deus, et offerente me Deo altissimo, munera mea suscipiet. Pro his satisfaciendum opere, 252, 1, 2: *Honora Deum ex tota anima tua, et honorifica sacerdotis, et propurga te cum brachiis. Peccata tum propriis, tum aliena, sent materia compunctionis, V, 445, 1.**

4° Qui sint effectus conversionis peccatoris. Peccator o statu damnationis educitur velut e lacu profundo, dum ad gratiam revocatur, XIV, 461, 2: *Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vineta tuos de lacu in quo non est aqua. Conversi peccatores in eundem statum quem prius habuerant, Deo restituntur, XVI, 211, 1: *Dixit autem pater ad servos suos: Cito proferte stromam primam, et induite illum, et tollat annulum in manum ejus, et calcementa in pedes ejus: et adducite vitulum saginatum, et occidite, et manducate, et epulemur. Peccator conversus incipit esse alius quam fuerat, V, 331, 2: *Verle impius et non erant: domus autem justorum permanebit, VI, 456, 1, 2; XV, 375, 1: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum et tollat crucem suam, et sequatur me. Peccatores jam conversi veniunt foras, XVI, 496, 1, 2: *Hæc cum dixisset, voce magna clamavit: Lazare, veni foras. Sed manent illigati carnis molestiis, 497, 1: *Et statim qui fuerat mortuus, ligatus pedes et manus institis. Debent a sacerdote solvi, ibid. Justificatus peccator ex Aethiopo fit candidus, XIV, 305, 2. Conversus est velut terris erutus de igne, 384, 2: *Nunquid non iste terris est erutus de igne? Per sanctam communionem in aliam personam se transmutat oportet, VI, 178, 1, 2. Peccata semel dimissa a Deo peccatori, ob ingratitude denuo non imputantur, XV, 445, 2. Peccator si a peccatis posterioribus resurgat, priora merita reviviscunt, X, 214, 4. De peccato condonato et propitiato nemo potest esse securus, IX, 476, 1 et seq.; 478, 4: *De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adicias peccatum super peccatum. El ne dicas: Miseratio Domini magna est; multitudinem peccatorum meorum miserabitur. Misericordia enim et ira ab illo cito proxima, et in peccatores respicit ira illius. Peccata condonata sunt perpetuo ultrone poenitentia castiganda, 177, 1, 2.********

In peccatis credere expedit nonnunquam torpētis, XXI, 82, 4: *Ultimam frigidus esses aut calidus; sed quia tepidus es, et nec frigidus, nec calidus, incipiam te vomere ex ore meo. Peccata praedestinatio cooperantur in bonum, XVIII, 443, 1: *Scimus quia diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, itis qui secundum propositum vocati sunt sancti.**

5° Quid peccator per poenitentiam conversus facere debeat. Peccator jam conversus non respiciat retro, IX, 490, 1: *Reverte ad Dominum et avertet ab injustitia, et nimis odioso exactionem. Et cognosce justitias et judicia Dei, et sta in*

sorte propositionis et orationis altissimi Dei. Sed bona opera continua agat, 492, 1: *In partes vade sacculi sancti, cum vivis et dantibus confessionem Deo.* Ac Deum laudet, 495, 1: *Quom magna misericordia Domini, et propitius illius convertentibus ad se! Deo reconciliatus, identidem pro reconciliationis beneficio gratias agat, XIV, 452, 2: Quis, Deus, similis tui, qui auferis iniquitatem, et transis peccatum reliquiarum hereditatis? non immittet ultra furorem suum, quoniam volens misericordiam est. Revertetur, et miserabitur nostri: Deponet iniquitates nostras, et projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Dabis veritatem Jacob, misericordiam Abraham, quæ jurasti patribus nostris a diebus antiquis. Peccatores semper agnoscat Dei bonitatem post acceptam peccati remissionem, XVII, 123, 1.*

CAPUT SEXTUM.

PECCATUM FUGIENDUM, VITANDUM ET DETESTANDUM, ET QUARE.

1º Peccatum fugiendum, IX, 479, 2; 399, 4: *Qua communicatio sancto homini ad canem? aut qua pars diviti ad pauperem? Peccatum est infinita fugibilitatis, quia Deus est summa honorabilitatis, XIII, 482, 2: Invenit Susanna, et nil: Angustia sunt mihi undique: si enim hoc egero, mors mihi est; si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini. Id fugere honorificum est, VI, 14, 1: Doctrina viri per patientiam noscitur: et gloria ejus est iniqua prætergredi. Peccato fortiter resistendum, quia est summum malum, spontanea insania, et voluntarius diemon, XIX, 498, 1, 2: Nondum enim usque ad sanguinem restitistis, adversus peccatum repugnantes. Peccatorum fuga est nobile sacrificium, X, 214, 1: Sacrificium salutare est attendere mandatis, et discedere ab omni iniquitate. Peccata parva vitanda, ut vitentur magna, IX, 523, 2: Qui spernit modica, paulatim decidet. Quia hæc negliguntur, disponunt ad magna, 525, 1. Peccatis validiores debent Christiani, maximo qui vanitati aliam vacarunt, XX, 347, 4 et seqq: Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem Gentium consummandam his, qui ambulaverunt in iniquitatibus, et desideris, vinulentis, comessationibus, et illicitis idolorum cultibus. Beatus qui sibi nullus peccati est conscius, IX, 406, 1, 2; 408, 1, 2: *Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitia delicti. Felix qui non habuit animi sui tristitiam, et non excidit a spe sua. Peccatum non est peccato superandum et compescendum, sed virtute, IV, 365, 2: Si tibi placet, egrediaris edictum a facie tua, et scribatur iuxta legem Persarum, et Medorum, quam præteritis illicitum est, ut nequamquam Vasthi ingrediatur ad regem, sed regnum illius altera,**

qua melior est illa, accipiat. Peccatum non est medium eligibile ut gravissima peccata evitentur, XVIII, 70, 1. Inter peccata ita constrictio ut nullus omnino sine peccato evadendi aditus pateat, quod agendum, IV, 293, 2. Peccandum potius contra hominem quam contra Deum, III, 535, 2.

2º Quanto studio peccata fugere debeamus, XIX, 293, 1: *Cognovit Dominus qui sunt ejus, et discit ad iniquitatem omnis qui nominat nomen Domini.* Servo Dei fugienda peccata quasi cadavera, 441, 1. Peccatum quantopere sancti detestati sunt, II, 83, 2; IX, 448, 1. Peccandi pericula assidua cogunt sanctos ad mortem anhelare, XIX, 15, 1. Peccatrices multæ penitentes, in antris vitam austeram egerunt, VI, 381, 1. Peccati odium inculcatur, XVIII, 209, 2: *Dilectio sine simulatione, odientes malum; adherentes bono.* Quomodo lid præcedendum, IX, 611, 2: *Ante languorem humilita te, et in tempore infirmitatis ostende conversationem tuam.* Peccatum omne quomodo fugere possimus, XX, 571, 1: *Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit; quoniam semen ipsius in eo manet, et non potest peccare, quoniam ex Deo natus est.* Aliud est esse vel existere peccatum, aliud vincere peccatum et concupiscentiam, XVIII, 411, 2: *Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obeditis concupiscentiis ejus.* Peccandi necessitas hominem semper pavidum facit, XIX, 32, 1: *Itaque, charissimi... cum metu et tremore vestram salutem operamini.*

3º Quæ sint media ad vitandum peccatum. A peccatis per tria vincula debemus retrahi: per reverentiam Dei presentis, memoriam beneficiorum Dei, et timorem divini judicii, I, 352, 4 (quibus addi potest: consideratio gravitatis peccati, crebra confessio, beate Virginis cultus, et occasio-nium fuga).

Primo. *Reverentia Dei presentis, et memoria beneficiorum ejus, I, 352, 1: Qui (Joseph) nequam acquiescens operi nefario, dixit ad eam: Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis, ignorat quid habeat in domo sua: nec quidquam est quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi præter te, quæ uxor ejus es: quomodo ergo possim hoc malum facere, et peccare in Deum meum? Peccati fuga Dei presentis timore proficitur, Psalm. I, 205, 1: *Diverte a malo, et fac bonum; inquire pacem, et persequere eam.**

Secundo. *Consideratio gravitatis peccati.* Peccatorum remedium ex ipsorum gravitatis consideratione petendum, X, 477, 1. Peccatorum cognitionis effectus, Psalm. I, 33, 1. Peccatorum præteritorum recordatio stimulus est ad sollicitam cum Deo ambulationem, XIV, 135, 1, 2: *Indicabo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dominus requirat a te; utique facere judicium, et diligere misericordiam, et sollicitum ambulare cum Deo tuo.* Peccati cognitio utilis et ad penitentiam conducit, Job, 786, 1, 2. *Audisti*

auris audisti te, nunc autem oculus meus videt te. Peccatum demum horremus cum cognoscimus, *ibid.* Peccata propria cogitans, non respiciamus, aliena, IX, 228, 2: *Non irridetas hominem in amaritudine animæ suæ: est enim qui humiliat et exaltat circumspicitor Deus.*

Tertio. *Minissimum memoria (Vide ÆTERNITAS, INFERNUS, JUDICIUM, MOES, NOVISSIMA).* Quarto. *Crebra confessio. Vide CONFESSIO.*

Quinto. *Beate Virginis cultus.* A peccatis qui cavere volet, beatam Virginem colat, IX, 657, 1: *Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me non peccabunt (Vide MARIA).*

Sexto. *Occasionum fuga.* Occasio fugienda, IX, 133, 1, 134, 1: *Cor durum male habebit in novissimo, et qui amat periculum, in illo peribit.* Peccatorum occasiones dolere et ablegare signum penitentia est, XII, 547, 2: *Et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus, ad quas captivi ducti sunt: quia contrivi cor eorum fornicans, et recedens a me, et oculos eorum fornicantes post idola sua: et displicebunt sibi met super malis quæ fecerunt in universis abominationibus suis.*

CAPUT SEPTIMUM.

AN ET QUALITER CUM PECCATORIBUS CONVERSANDUM.

1º *Cum peccatoribus non conversandum, IV, 286, 2: Panem et vinum tuum super sepulcrum justis constitue, et noti ex eo manducare et bibere cum peccatoribus.* Peccatores duobus modis lactant quos decipiunt, V, 37, 1: *Fili mi, si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis.* Peccata sua impius affigit et affricat, 560, 2. Putat viros sanctos sibi esse damna, XVI, 136, 2.

2º *Qualenus et quare corripiendus peccator, XV, 406, 2 et seq: Si autem peccaverit in te frater tuus, vade et corripue eum inter te et ipsum solum: si te audierit, lucratus eris fratrem tuum.* Peccatoribus non est convivendum aut adulandum, XIII, 338, 2: *Peccato populi mei comedenti, et ad iniquitatem eorum subleventur animas eorum.* Quantum peccatum peccata non arguere et increpare, XIX, 307, 1: *Argue, obsecra, increpa in omni patientia et doctrina.* Peccator non fovendus, peccata sua dissimulando, XIII, 338, 2. Et suadendum ut minus peccet, XIX, 184, 2. Peccator secreto corripitur, IX, 536, 1, 2: *Corripue amicum, ne forte non intellexerit, et dicat: Non feci; aut si fecerit, ne iterum addat facere.* Et libere, 163, 1: *Ne revereris proximum tuum in casu suo, nec retineas verbum in tempore salutis.* Et dure, 581, 2; 582, 1, 2; XIX, 325, 2: *Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide.* Non tamen cum iracundia, IX, 270, 1: *Non incendas carbones peccatorum, arguens eos, et ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum.* Cur post privatam correptionem peccator coram testibus est

corripiendus, XV, 408, 2: *Si autem te non audierit, adhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum.* Peccator peritax et Ecclesiam contemnens, sicut ethnicus et publicanus, id est publicus peccator est habendus, et excommunicandus, 401, 4. Peccantes publice, publice arguendi sunt, XIX, 247, 2 et seq: *Peccantes coram omnibus argus: ut et ceteri timorem habeant.* Peccatores occulti non sunt prodendi, XV, 552, 1. Peccantes ex infirmitate tolerandi, non qui ex pertinacia, XVIII, 571, 1: *Frates, et si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans leipsum, ne et tu teneris.*

3º *Peccator edit correptionem et corripiens, X, 158, 2: Peccator homo vitat correptionem, et secundum voluntatem suam invenit comparationem.* Si oiderit se corripiens, ostendit se obstinatum, IX, 564, 2; 565, 1: *Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris: et qui timet Deum, convertitur ad cor suum. Oditeque medicinam, *ibid.**

4º *Peccatori commiserandum est, XIV, 295, 4. An et sit beneficendum, IX, 370, 1, 2; 371, 1, 2; 372, 1, 2 et seq: Da misericordiam, et non suscipias peccatorem. Benefac humiliter, et non dederis impio, prohibe panes danti illi, ne in ipsis potentior sit. Nam duplicia mala invenies in omnibus bonis quæcumque feceris illi, quoniam et Altissimus odio habet peccatores, et impius reddet vindictam. Regenti danda est elemosina, 372, 2; 373, 1.*

5º *Peccatores convertere, Deo et angelis gratissimum, XVI, 204, 2: Dico vobis quod ita gaudium erit in celo super unum peccatorem penitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, qui non indigent penitentia.* Bis conversus non est lividendum, 213, 1, 2. Peccata præterita nulli sunt exprobranda, IX, 265, 1: *Ne despicias hominem averentem se a peccato, neque improperes et: memento quod omnes in correptione sumus.*

PECUNIA. Pecunia aris innocens et antiqua est, VI, 355, 2.

PECULATORIOS. Peculatores qui sint, XIX, 482, 2.

PECULIUM. Peculium Romanis erat quiddam alieujus labore et industria comparatum erat: derivatur vox a *pecore*, vel pusille pecunia, XIV, 603, 1. Ejus usus est delictio, *ibid.* Peculium est homini simile, Job, 348, 1.

PECUNIA. 1º Pecunia origo et etymon, IX, 409, 1. Pecunia dicta a *pecore*, VI, 356, 1. Pecunia veteribus erat Jupiter, IX, 303, 1. Priscis pecunia erat Dea, XV, 498, 2. Pecunia triplex: aurea, argentea, aerea, 260, 1. Et quælibet dicta es, 708, 2. Olim omnia pecunia, præsertim cum rudis et insignata esset semper ad pondus annumerabatur, XII, 238, 2; XIII, 626, 2; XIV, 409, 2.

2º Pecunie obediunt omnia, quo sensu, VII,